

FINLANDS BANK

ÅRSBOK 55, 1974

SUOMEN PANKIN  
KIRJASTO

# INNEHÅLL

## Den ekonomiska utvecklingen under 1974

Totalefterfrågan och -utbudet .....	4
Exporten .....	4
Den inhemska efterfrågan .....	4
Produktionen .....	6
Importen .....	6
Jämvikten i samhällsekonomin .....	6
Sysselsättningen .....	6
Priserna, lönerna och inkomsterna .....	7
Bytesbalansen och den utländska likviditeten .....	10
Den finansiella utvecklingen .....	11
Den utländska finansieringen .....	12
Finansieringsinstituten .....	12
Staten .....	16
Fondmarknaden .....	16

## Centralbankspolitiken

Penningpolitiken .....	17
Översikt av penningpolitiken .....	17
Kvotpolitiken .....	19
Räntepolitiken .....	20
De kreditpolitiska direktiven .....	22
Utlåtanden om obligationslån .....	23
Depositionsbevisen och de tidsbundna förbindelserna .....	24
Speciella finansieringsarrangemang .....	24
Valutapolitiken .....	26
Utvecklingen på den internationella valutamarknaden .....	26
Avistamarknaden .....	27
Terminsmarknaden .....	29
Åtgärder i anslutning till valutaregleringen .....	30
Bilaterala betalningsarrangemang .....	30
Långfristiga utländska kapitalrörelser .....	31
Valutaläget .....	33

## Finlands Banks balansräkning och resultaträkning

Balansreformen .....	35
Utlandet .....	35
Finansieringsinstituten .....	36
Den offentliga sektorn .....	37
Företagen .....	37
Utelöpande sedlar och mynt samt depositionsbevis ..	38
Sedelutgivningen .....	38
Övriga poster .....	39
Resultaträkningen .....	39

## Finlands relationer till internationella organisationer

Internationella Valutafonden .....	40
------------------------------------	----

Internationella Regleringsbanken .....	42
Världsbanksgruppen och regionala utvecklingsinstitut	42
Övriga internationella organisationer .....	42

## Figurer

1. Bruttonationalproduktens tillväxtfaktorer .....	5
2. Sysselsättningen .....	7
3. Priser och löner .....	8
4. Betalningsbalansen .....	9
5. Sparande och investeringar i ekonomin .....	10
6. Finansieringsnetton .....	11
7. Bankernas inlåning från och utlåning till allmänheten .....	12
8. Bankernas utlåningsöverskott och dess finansiering .....	14
9. Statens kassahushållning .....	15
10. Affärsbankernas centralbanksskuld .....	18
11. Ränteutvecklingen .....	21
12. Depositionsbevis och tidsbundna depositioner ..	23
13. Finansiering av inhemska leveranskrediter .....	24
14. Finansiering av nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter .....	25
15. Valutakursernas genomsnittliga utveckling .....	27
16. Förändringarna i de viktigaste valutakurserna ..	28
17. Finlands Banks avistatransaktioner .....	29
18. Finlands Banks terminstransaktioner .....	30
19. Utvecklingen av skuldsättningen .....	32
20. Valutaläget .....	34

## Tabeller

1. Finlands Banks balansräkning .....	44
2. Den konvertibla och den bundna reserven .....	46
3. Finlands Banks resultaträkning .....	46
4. Räntor tillämpade av Finlands Bank .....	47
5. Inhemsk clearingrörelse: förmedlade bankväxlar och checker samt kontoöverföringar .....	47
6. Sedelutgivningen .....	48
7. Utelöpande sedlar och mynt .....	49
8. Sedeltillverkning och sedelmakulering .....	50
9. Sedlar och mynt .....	51
10. Avista säljkurser årsvis .....	52
11. Avista säljkurser månadsvis .....	54

Riksdagens bankfullmäktige vid slutet av år 1974	58
--	----

Finlands Bank vid slutet av år 1974	58
-------------------------------------	----

# DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN UNDER 1974

Den ekonomiska aktiviteten i Finland förblev under 1974 livlig trots det försvårade energiläget och den recession som rådde i många länder. Inom de flesta branscher var produktionskapaciteten fullt utnyttjad under en stor del av året. Verkningarna av den internationella konjunkturedgången började emellertid under årets senare hälft försvaga särskilt skogsindustrins export. Exportefterfrågan, som redan länge hade varit kraftig, och den därmed sammanhängande livliga investeringsverksamheten ökade vid sidan av det likaså livliga bostadsbyggandet trycket mot importen och prisnivån. Sysselsättningsläget förbättrades ytterligare i hela landet och arbetslösheten var i genomsnitt 1.7 %. Under förra halvåret bidrog det inhemska efterfrågeöverskottet och under senare halvåret försvagningen i exportefterfrågan liksom den kraftiga uppgången i utrikeshandelspriserna till en ökning av bristen på balans i utrikeshandeln.

## TOTALEFTERFRÅGAN OCH -UTBUDET

### Exporten

Karakteristiskt för den internationella konjunkturutvecklingen under 1974 var, att den ekonomiska tillväxten avstannade, att inflationen fortfarande var snabb och att de allt större underskotten i bytesbalanserna resulterade i finansieringsproblem. Den kraftiga uppgången i oljepriset ledde till en recession framför allt inom bilindustrin, och under årets lopp försvagades konjunkturerna i de västliga industriländerna också inom de flesta andra branscher. Den av oljeprisstegringen stimulerade inflationen ansågs — vid sidan av betalningsbalansproblemen — förutsätta, att den under 1973 års högkonjunktur inledda strama penningpolitiken borde fortsättas, vilket medverkade till den branta nedgången i bygnadsproduktionen i många länder. Den allmänna osäkerheten ökade även genom att läget på den internationella kapitalmarknaden var instabilt, isynnerhet såtillvida att de s.k. oljepengarna långsamt kom i omlopp.

Den internationella konjunkturedgången medförde först mot slutet av året en minskning i efterfrågan på våra exportprodukter. Under bör-

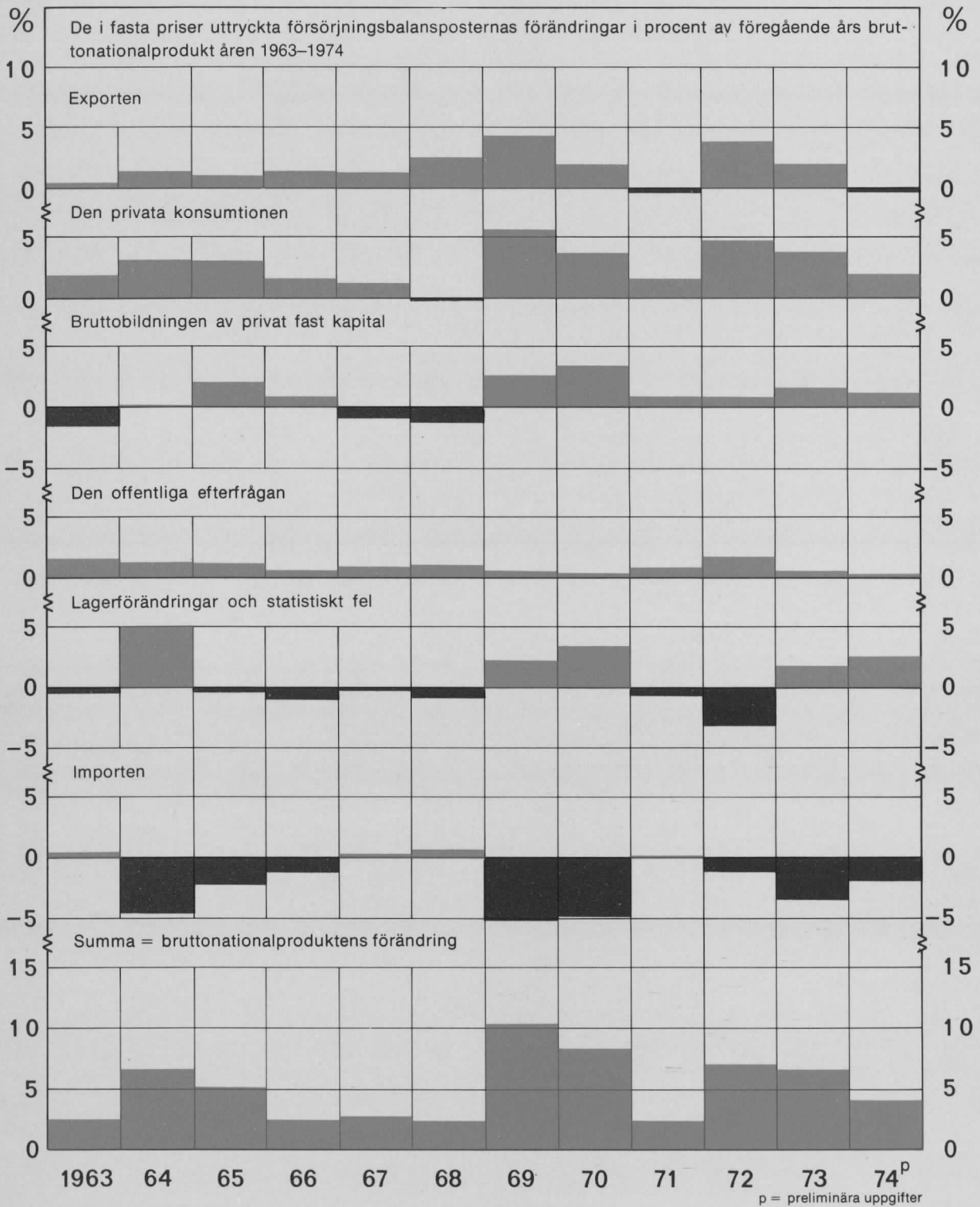
jan av året begränsade brister i produktionskapaciteten alljämt exportframgångarna inom flera branscher. Vad året som helhet beträffar, drabbade avsättningssvårigheterna närmast träindustrin, vars exportvolym till följd av depressionen inom avnämrländernas bygnadsverksamhet sjönk med en femtedel. Exporten av pappersindustriprodukter var däremot livlig nästan ända till slutet av året. Tack vare den fortsatta högkonjunkten i Sverige och de tilläggsleveranser, som enligt avtal med Sovjetunionen skulle tjäna som betalning för den höjda oljeräkningen, fortfor exportökningen isynnerhet inom metallindustrin. Ehuru varuexportens volym minskade med en procent, steg exportpriserna på framför allt skogsindustriprodukterna avsevärt och hela varuexportens värde ökade med 42 %. Värdet av exporten av tjänster växte betydligt långsammare än värdet av varuexporten, vilket berodde på att ökningen av transportinkomsterna retarderade och att turistinkomsternas tillväxt avstannade (figur 1).

### Den inhemska efterfrågan

Genom att produktionskapacitetens utnyttjandegrad länge hållit sig hög, ökade investeringstrycket inom industrin under 1974. Detta

Figur 1.

BRUTTONATIONALPRODUKTENS TILLVÄXTFAKTORER



tryck kom till utlopp framför allt på grund av de avsevärt stigande inkomsterna inom exportindustrin och den selektiva penningpolitiken. Denna syftade, även om den allmänna penningpolitiken var stram, till att trygga sådana kapacitetsutvidgningar som främjade exporten. Framför allt ökade investeringarna i maskiner och inventarier men även de produktiva husbyggnadsinvesteringarna blev större än under de närmast föregående åren.

På de centrala orterna i södra Finland höll sig bostadsproduktionen livlig ända till slutet av året. Den sedan länge rådande överskottsefterfrågan liksom uppgången i kostnadsnivån ledde till en avsevärd stegring i bostadspriserna. Detta och åtstramningen av finansieringen försvagade kännbart efterfrågan på bostäder mot slutet av året. För hela året steg investeringarna i bostäder med närmare 6 %. Trots att lagen om investeringsskatt, som hade stiftats för att begränsa den s.k. mindre viktiga byggnadsverksamheten, hölls i kraft ända till slutet av året, rådde det — isynnerhet under början av året — en tydlig överskottsefterfrågan inom byggnadsbranschen som helhet. Allt som allt växte volymen av de privata fasta investeringarna med omkring 6 % under 1974.

Ökningen i den privata konsumtionen retarderade under året, då tillväxttakten för hushållens disponibla realinkomster blev långsammare. Konsumtionen av varaktiga varor sjönk med drygt 5 % närmast på grund av att bilköpen minskade. Volymen av den totala privata konsumtionen växte med 3.6 %.

På grund av att läget alltjämt präglades av överskottsefterfrågan, försökte man dämpa den offentliga efterfrågan. De administrativa investeringarna reducerades och tillväxten i den offentliga konsumtionen hölls på en betydligt lägre nivå än under de föregående åren.

## Produktionen

Ökningen i bruttonationalprodukten blev under 1974 endast en aning långsammare än under 1973 trots begränsningarna i produktionsfakto-

rerna och den mot slutet av året inträffade försvagningen i exportefterfrågan. Nationalproduktens volym steg med 4.2 % (figur 1). Metallindustrin arbetade alltjämt med full kapacitet tack vare att exporten till Sovjetunionen ökade. Inom träindustrin blev man däremot tvungen att producera isynnerhet sågvaror och fiberskivor för lageruppläggning och att sakta av på produktionstakten, eftersom den internationella konjunkturedgången minskade efterfrågan mot slutet av året. Omkring årsskiftet började även produktionen inom pappersindustrin minska. Produktionens avmattning återspeglades omedelbart även inom skogshushållningen, så att avverkningarna inte blev just alls större än ett år tidigare. Lantbruket led av den ovanligt regniga hösten och skördeskadorna var ställvis avsevärda.

## Importen

Det mest iögonenfallande draget inom importutvecklingen var, att energipriserna steg kraftigt. Importvärdet av råolja, bränsle och elenergi steg från 2 mrd mk föregående år till 5.4 mrd mk 1974. Volymmässigt steg energiimporten med c. 5 %.

Ökningen i industriproduktionen upprätthöll tillväxten i importen av råvaror och produktionsförnödenheter. Frånsett råoljan steg importvolymen inom denna grupp med omkring 10 %, medan prisstegringen uppgick till närmare 40 %. Investeringsvarornas importvolym ökade med närmare en femtedel. Däremot höll sig importen av konsumtionsvaror på samma nivå som ett år tidigare. Volymen av hela varuimporten ökade med 7 % och dess värde med 55 %. Största delen av uppgången i tjänsteimportens värde med närmare en femtedel berodde på de stegrade priserna. Turistutgifternas tillväxt mattades betydligt av beroende på att konsumtionsefterfrågan minskade.

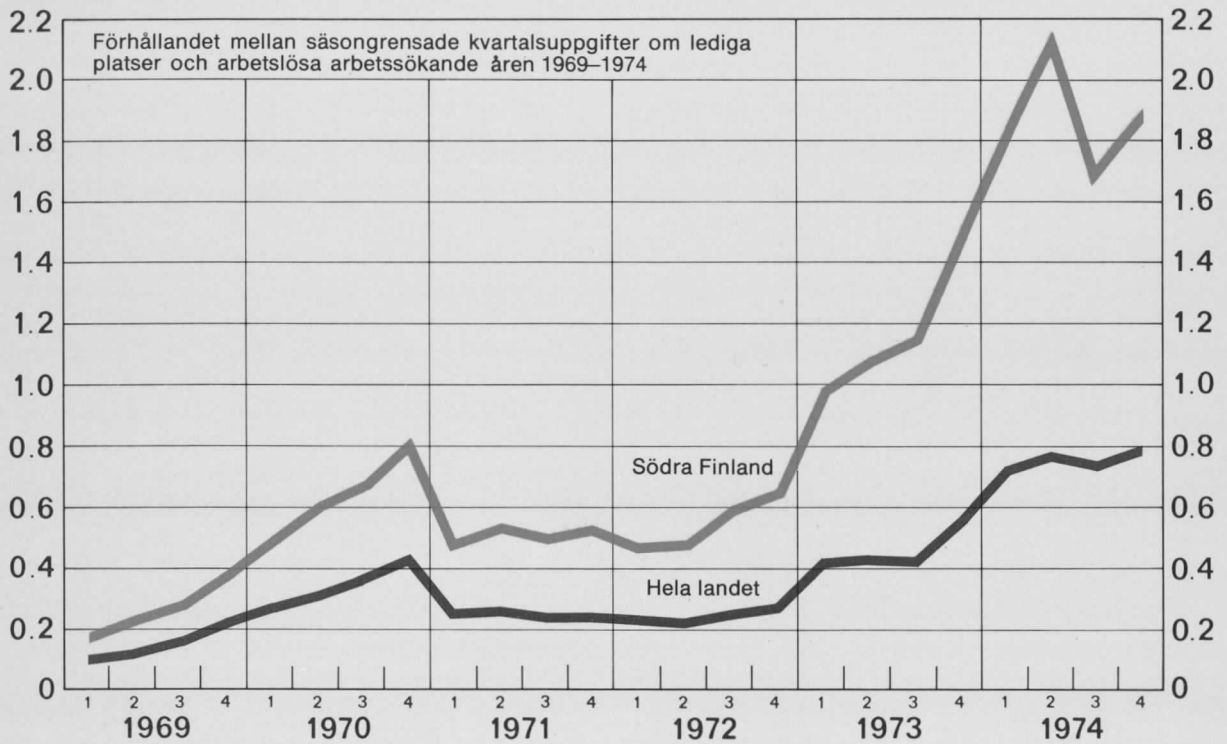
## JÄMVIKTEN I SAMHÄLLSEKONOMIN

### Sysselsättningen

Sysselsättningsläget förbättrades under början

Figur 2.

## SYSSELSÄTTNINGEN



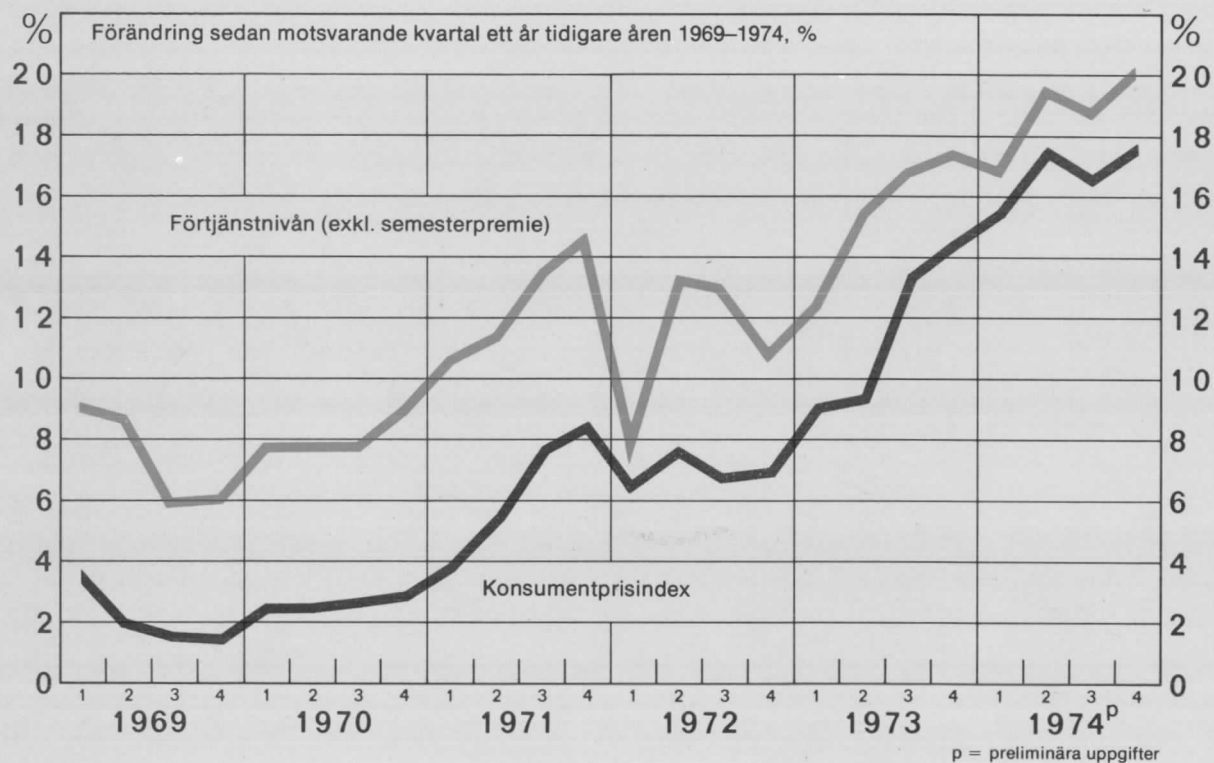
av året i hela landet och förblev ända till slutet av året bättre än ett år tidigare (figur 2.) Arbetskraften ökade med över 50 000 personer, vilket berodde på att andelen av befolkningen i arbetsför ålder hela tiden ökade. Det efterfrågeöverskott på arbetskraft, som länge varit rådande i södra Finland, började avta och ökningen i antalet lediga arbetsplatser avstannade. I hela landet uppgick arbetslösheten i genomsnitt till endast 1.7 %, men i östra och norra Finland var arbetslösheten fortfarande ett allvarligt problem, även om en del nya arbetsplatser uppstod inom dessa områden. Arbetskraftens övergång från primärnäringsarna blev långsammare och parallellt med försvagningen av konjunkturerna blev även flyttningsrörelsen inom landet till södra Finland långsammare. Likaså var flyttningsrörelsen mellan Finland och de övriga nordiska länderna obetydlig. Flyttningsbalansen blev med ytterst liten marginal positiv för Finland, även om återflytningen under början av året igen på hösten övergick i en nettoutflyttning.

### Priserna, lönerna och inkomsterna

Prisstegringarna var under 1974 avgjort större än ett år tidigare (figur 3). Konsumentpriserna steg med i genomsnitt 17 % och priserna på bruttonationalprodukten till marknadspris med omkring 19 %. Pristrycket orsakades framför allt av att priserna inom utrikeshandeln steg kraftigt och av att efterfrågeöverskottet fortsatte. Uppgången i importpriserna ledde till en snabb stegring i kostnaderna och konsumentpriserna, höjningen av exportpriserna ökade för sin del efterfrågetrycket och sålunda bl.a. lönehöjningarna och uppgången i rotpriserna.

Förtjänstnivån steg under 1974 i genomsnitt med närmare 20 %. I april ingick arbetsmarknadsorganisationerna ett inkomstpolitiskt avtal för 22 månader, varvid förhöjningarna fastslogs i form av pennibelopp. Till lösningen anslöt sig skatte- och socialpolitiska åtgärder, lantbruksinkomststoppörelsen och en åtstramning

Figur 3.  
PRISER OCH LÖNER

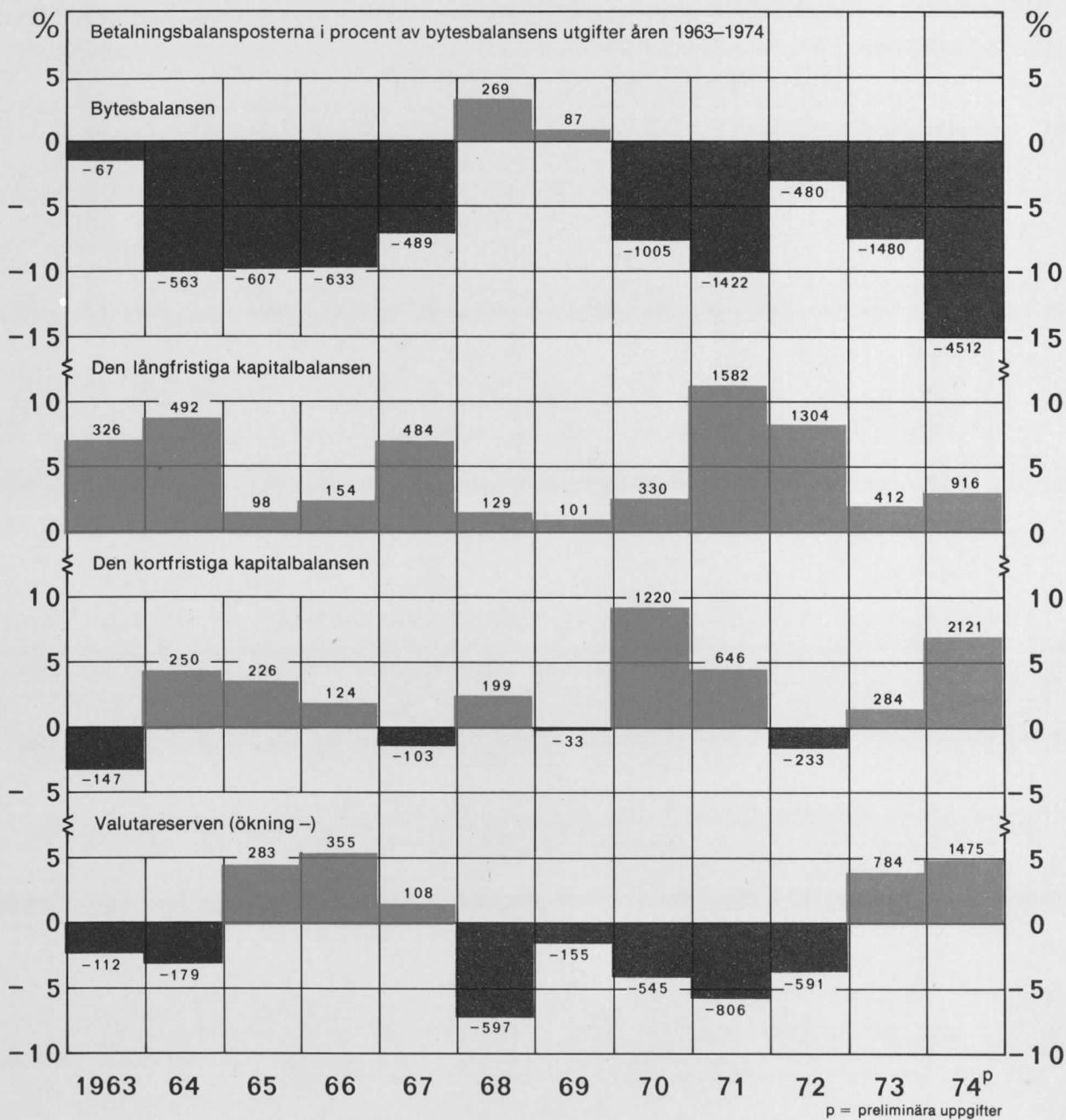


av prisregleringen. Höjningen av avtalslöner i april innebar en uppgång i den genomsnittliga förtjänstnivån med omkring 9 % och i september med inemot 3 %. Löneutvecklingen blev emellertid på grund av löneglidningar mycket olika inom olika branscher, vilket förklarades av skillnader i lönsamhet och brist på balans mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft.

På basen av inkomstavtalet justerades skatteskalorna så, att privata inkomsttagares skattebörda för åren 1974 och 1975 lättades med 1 350 Mmk, om man jämför med de tidigare skatteskalorna. I samband med höstens reform av inkomst- och förmögenhetsskatten fattades dessutom beslut om en skattelättnad på 850 Mmk under 1975. Avsikten med dessa åtgärder var framför allt att inom grupperna med små och medelstora inkomster lindra den av inflationen och de progressiva skatteskalorna betingade ökningen i skattebördan.

För att dämpa inflationstakten vidtog man även en del andra åtgärder utöver prisregleringen och den lindring i inkomstskatteskalorna, vars syfte var att sänka lönekraven. Subventionerna till lantbruket ökades med över 80 % för att minska energiprisernas höjande inverkan på lantbrukets produktionskostnader och lantbruksinkomstavtalets likaså höjande effekt på konsumtionspriserna. Också subventionerna till andra näringar växte snabbt och den totala uppgången i subventionerna blev 1.2 mrd mk. Lätt och tung brännolja befriades temporärt från omsättnings-skatt för att pris- och kostnadstrycket skulle minska. Likaså slopades omsättnings-skatten på vissa baslivsmedel fram till slutet av 1975. Den efterfrågeeffekt, som stegringen i skogsindustrins exportpriser föranlett, försökte man reducera genom konjunkturinnehållningar på 300 Mmk. När exporten mot slutet av året försvagades, avstod man från en del av innehållningarna.

Figur 4.  
BETALNINGSBALANSEN





## Bytesbalansen och den utländska likviditeten

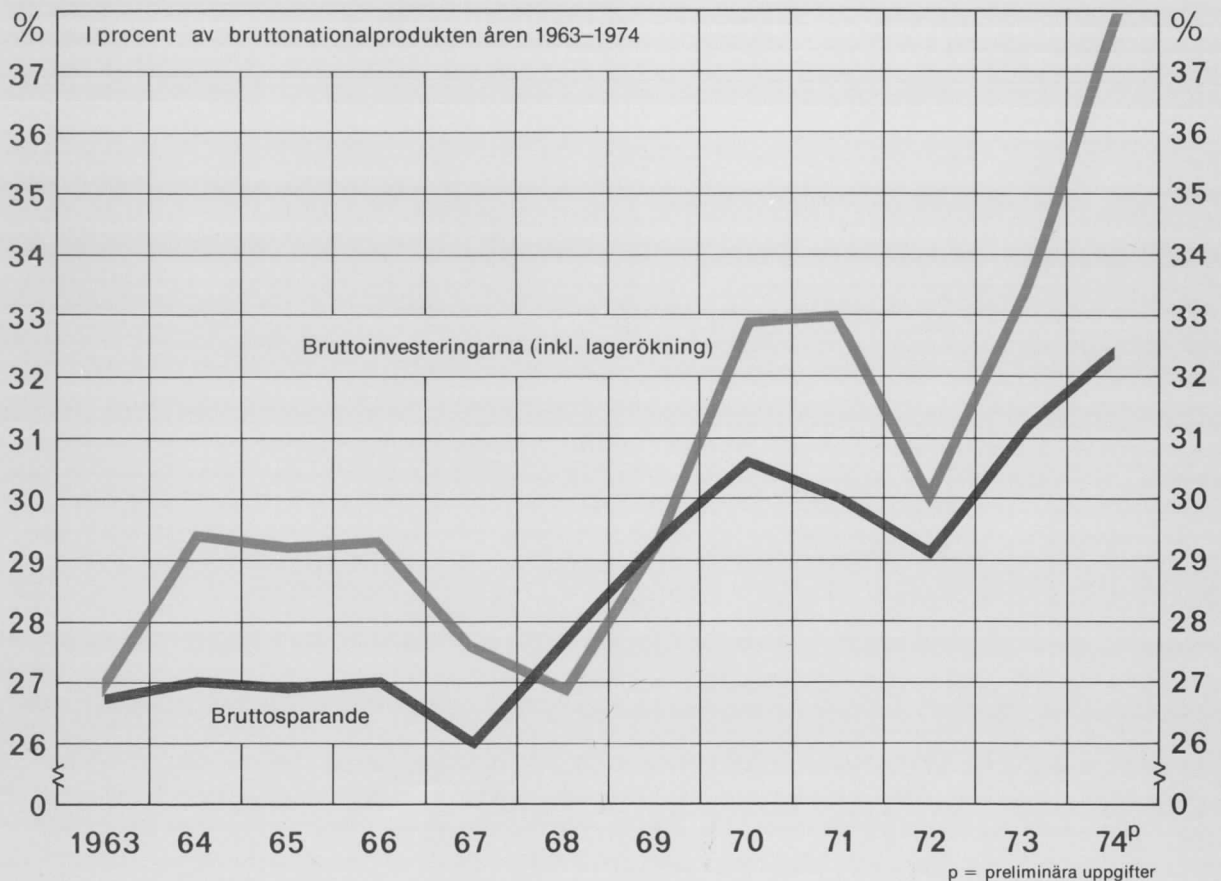
Importpriserna steg med omkring 44 % och exportpriserna med 42 %. Bytesförhållandet med utlandet försvagades sålunda betydligt mindre än i de flesta andra oljeimporterande industriländer. Trots att överskottet från tjänstebalansen ökade något, växte varu- och tjänstebalansens underskott till 3.5 mrd mk.

På grund av att den utländska skulden steg samtidigt som den internationella räntenivån var hög, växte kapitalersättningsbalansens underskott under redogörelseåret med omkring en fjärdedel och uppgick vid årets slut redan till 1 mrd mk. Bytesbalansens underskott blev följaktligen omkring 4.5 mrd mk, vilket var något

mindre än 6 % av bruttonationalprodukten.

Nettoimport av långfristigt kapital täckte en femtedel av bytesbalansens underskott och nettoimport av kortfristigt kapital ungefär hälften av underskottet (se Den utländska finansieringen s. 12). Underskottet i totalbalansen blev 1.5 mrd mk (figur 4). Detta återspeglades emellertid inte som sådant i likviditetsställningen. Omkring 2 mrd mk av underskottet i handelsbalansen uppkom inom handeln i bilaterala valutor, vilken närmast gällde Sovjetunionen. Finlands kontoställning i bundna valutor försvagades emellertid endast med 0.6 mrd mk, vilket berodde på inkomsterna från exporten av tjänster, på mottagna importkrediter och på förskottsbetalningar för exporten. Hela

Figur 5.  
SPARANDE OCH INVESTERINGAR I EKONOMIN



landets konvertibla valutareserv reducerades med omkring 0.9 mrd mk. Eftersom bankernas valutaskuld växte med mera än 0.7 mrd mk, sjönk Finlands Banks konvertibla reserv endast med drygt 0.1 mrd mk till 1.7 mrd mk. Emedan utgifterna i konvertibla valutor ökade med närmare 50 %, försvagades den relativa likviditeten emellertid uppenbart. Likviditetsläget förbättrades dock till en del av avtalen om beredskapskrediter med internationella bankkonsortier.

Finlands nettoskuld till utlandet uppgick vid slutet av 1974 till 12.6 mrd mk, vilket motsvarade omkring 16 % av bruttonationalprodukten. Enbart till räntor och amorteringar på långfristiga utländska lån användes under årets lopp 2.3 mrd mk.

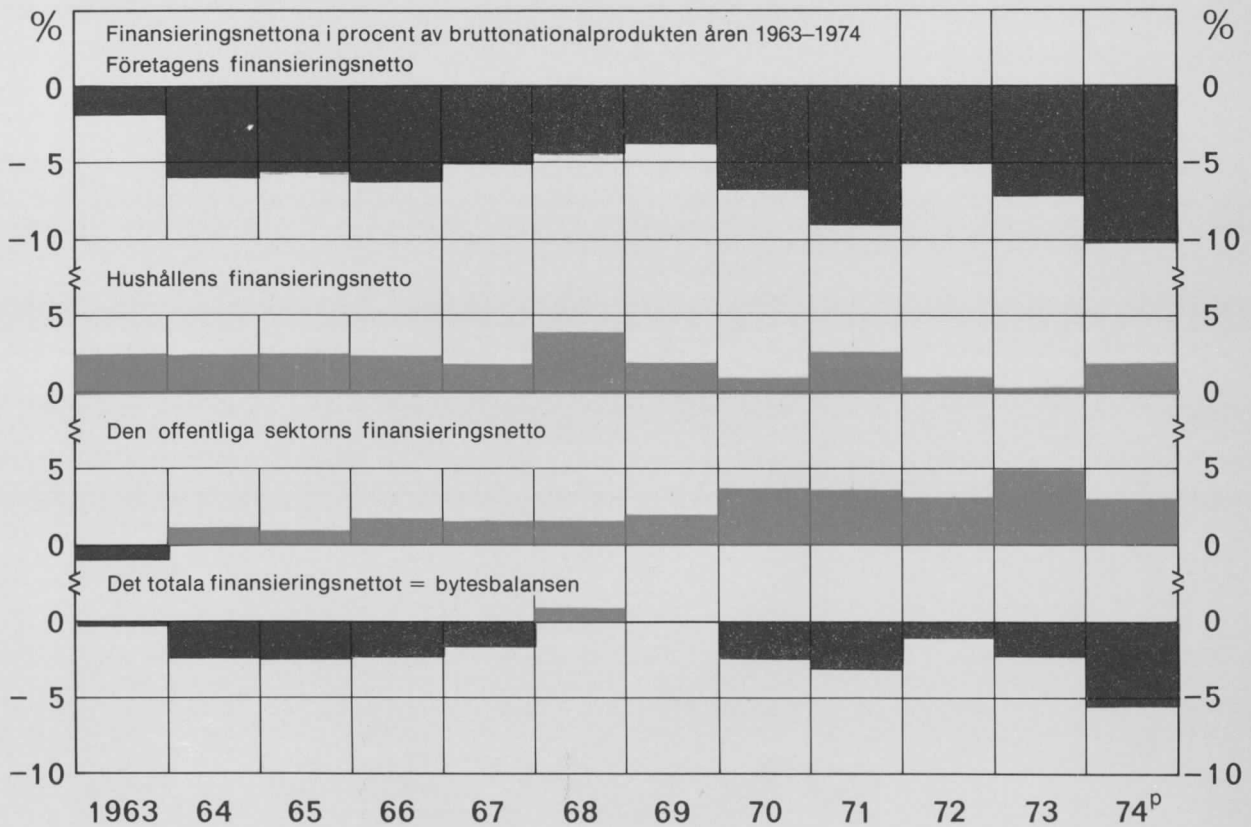
## DEN FINANSIELLA UTVECKLINGEN

Bristen på balans mellan investeringarna och det inhemska sparandet ökade avsevärt under 1974 (figur 5). Bruttoinvesteringarnas andel av bruttonationalprodukten uppgick till 38 %; av dessa finansierades c. 86 % med inhemskt sparande och återstoden med utländskt kapital.

Strävandena att utvidga produktionskapaciteten ökade företagens finansieringsbehov, och då även värdet av investeringarna i lager steg betydligt, måste företagen avsevärt öka sin nettoupplåning (figur 6). Hushållens finansieringsöverskott blev till följd av den kraftiga uppgången i sparkvoten avgjort större än ett år tidigare. Att statens finansiella överskott sjönk stod i samband med den tydliga nedgången i

Figur 6.

### FINANSIERINGSNETTON



denna sektors sparande, vilket åter kunde tillskrivas de under året verkställda skattelättnaderna, ökningen i utgiftsöverföringarna till andra sektorer och de i takt med prisstegringarna växande konsumtionsutgifterna. Kommunerna finansierade sina investeringsutgifter utan någon nämnvärd ökning av sin nettoupplåning.

### Den utländska finansieringen

Den utländska kapitalimporten fyllde en större andel av samhällsekonomin finansieringsbehov än någonsin tidigare. Den ringa tillgången på utländska krediter, den höga räntenivån och osäkerheten i samband med valutakurserna gjorde, att nettoimporten av långfristigt kapital blev av mindre omfattning (figur 4). Trots att nya långfristiga lån lyftes till ett så högt värde som 2.7 mrd mk eller närmare 1 mrd mera än ett år tidigare, innebar ökningen i amorteringarna på

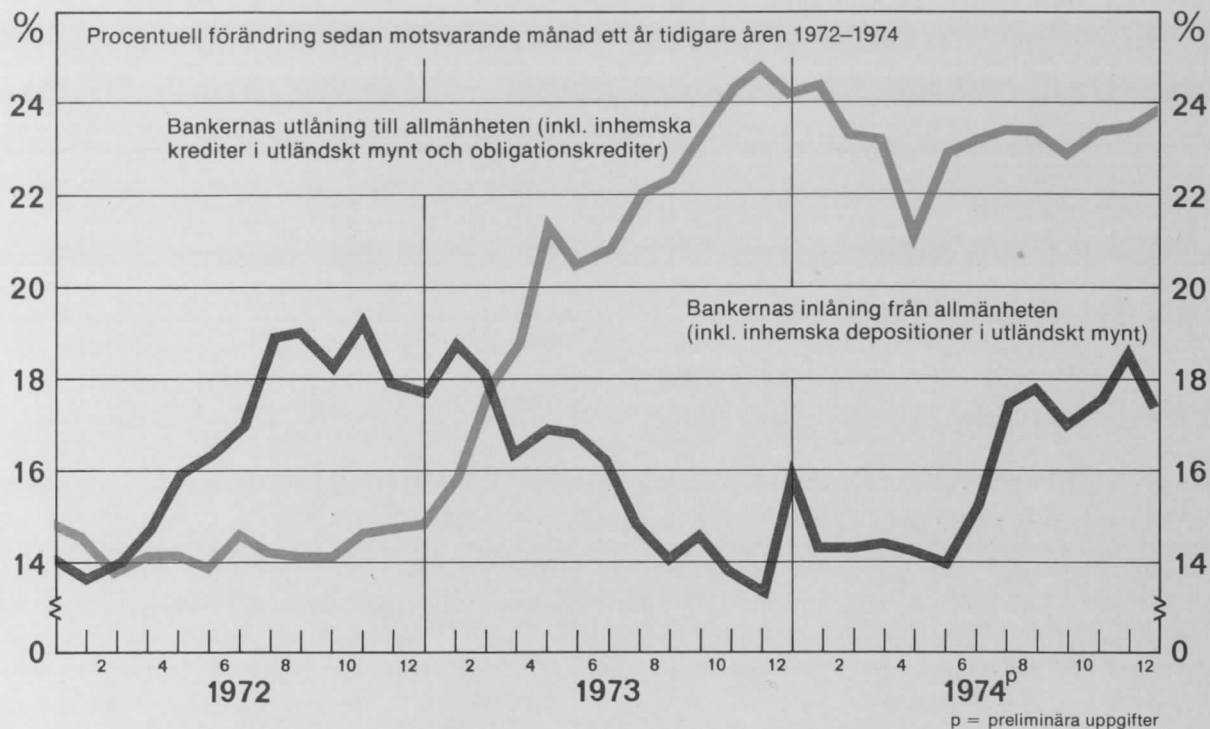
gamla lån och den av exporten av metallindustriprodukter orsakade tillväxten av exportkrediter, att nettoimporten av långfristigt kapital stannade vid omkring 1 mrd mk. Sålunda täckte landet nästan hälften av sitt finansiella underskott genom import av kortfristigt kapital. Största delen av den kortfristiga skuldsättningen bestod av en ökning av handelskrediterna, vilket berodde på att importvärdet steg. Exportförskotten var emellertid också betydande.

### Finansieringsinstitut

Den inhemska finansieringsmarknaden förblev relativt stram under 1974. Även om affärsbankernas centralbankskreditkvoter höjdes tre gånger under året, blev bankerna så gott som kontinuerligt tvungna att erlägga tilläggsräntor till Finlands Bank för att tillfredsställa den alltjämt livliga kreditefterfrågan. Endast på sommaren, då importen av kortfristigt kapital

Figur 7.

### BANKERNAS INLÅNING FRÅN OCH UTLÅNING TILL ALLMÄNHETEN



var särskilt riklig underskred bankerna tillfälligt de till grundränta berättigade kvoterna. Det kraftiga trycket mot den inhemska finansieringsmarknaden var närmast en följd av att företagens och statens kapitalimport trots sin storlek inte förslog till att täcka underskottet i bytesbalansen. Omkring 1 300 Mmk därav måste sålunda finansieras av bankväsendet. Den därmed sammanhängande åtstramningen av allmänhetens likviditetsläge kom emellertid inte till synes i en tillnärmelsevis lika stor ökning av affärsbankernas centralbanksskuld, utan bankernas egen valutaskuld steg i stället. Minskningen i Finlands Banks utländska nettotillgodohavande blev sålunda inte större än 558 Mmk.

Det var inte endast minskningen i valutareserven utan även den av inflationen betingade ökningen av sedelstocken med 350 Mmk och skogsindustrins konjunkturinnehållningar mot slutet av året som verkade åtstramande på affärsbankernas ställning i förhållande till Finlands Bank. En lättnad åstadkoms däremot genom att Finlands Bank ökade sin egen kreditgivning och löste in depositionsbevisen och genom att kapitalimportdepositionerna kunde lyftas. Slutresultatet av alla dessa transaktioner blev, att affärsbankernas centralbanksskuld växte med 573 Mmk, vilket var nästan lika mycket som Finlands Banks nettotillgodohavande i utlandet sjönk. Vid årets utgång översteg centralbanksskulden de till grundränta berättigade kvoterna med närmare 400 Mmk.

Depositionsbankernas inlåning växte under året med 17.4 % eller ungefär en procentenhet snabbare än ett år tidigare (figur 7). Då konsumentprisindex samtidigt steg med 17 %, ökade inlåningen reellt sett inte alls. Depositionstillväxten bars upp av den snabba ökningen i de nominella inkomsterna, isynnerhet skogsinkomsterna. Skogsinkomsterna bidrog till en ökning av tidsdepositionerna framför allt inom andels- och sparbankerna. Allt som allt växte tidsdepositionerna under året med 16.9 %.

Avistadepositionerna ökade något snabbare än tidsdepositionerna eller med 20 %. En betydande del av såväl avista- som tidsdepositionernas ökning inföll under årets sista månader.

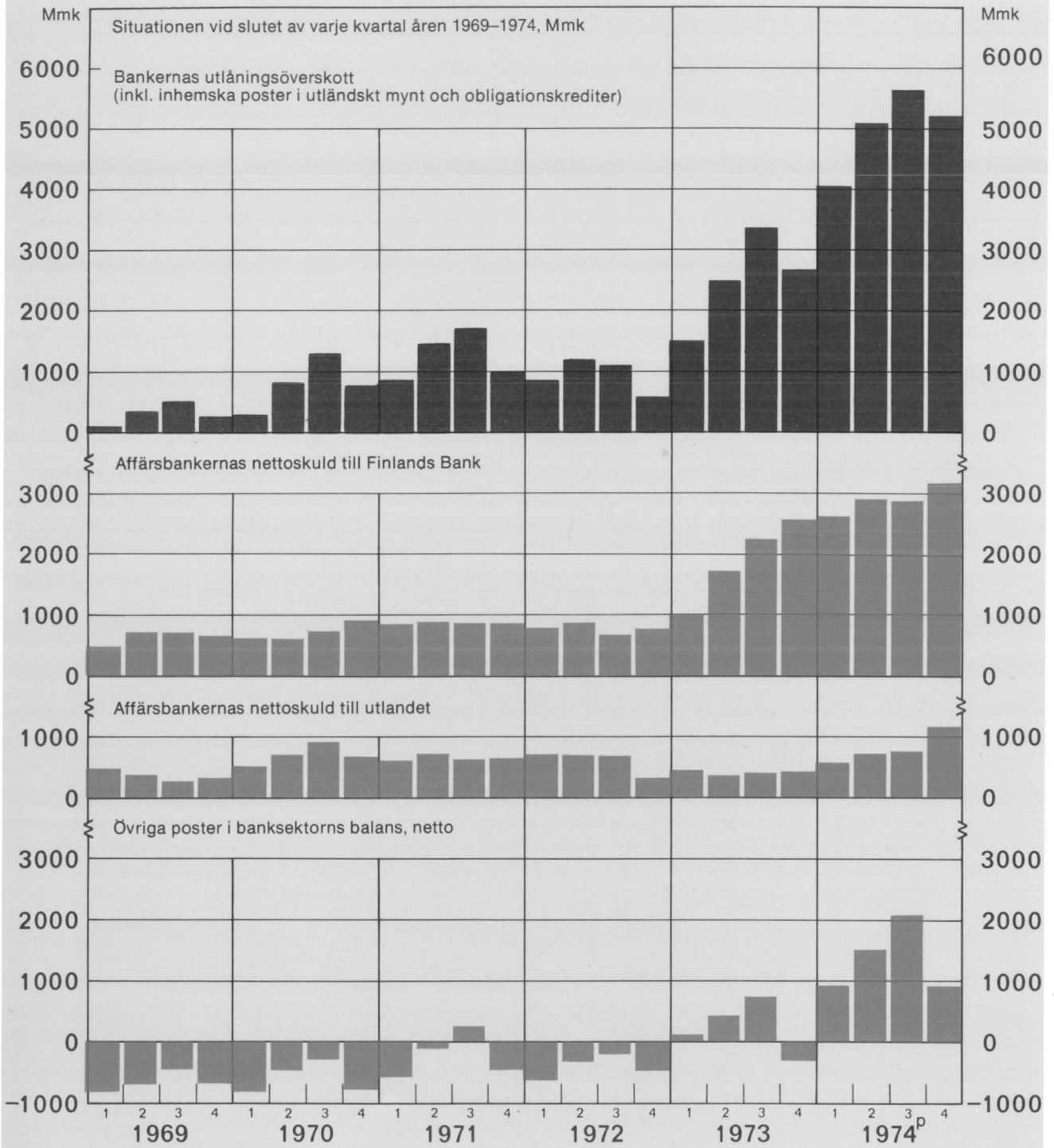
Tyngdpunkten i bankernas utlåning låg på bostadskrediterna och sådana industriella krediter som bidrog till att utvidga produktionskapaciteten. Bankerna finansierade alltså drygt 60 % av samfliga bostadskrediter. Konsumtionskrediternas tillväxt blev mindre än under 1973.

Depositionsbankernas utlåning växte under 1974 med 24 %, dvs. med 2 533 Mmk mera än inlåningen. Föregående år hade motsvarande skillnad varit 2 100 Mmk. Utlåningsöverskottets tillväxt berodde dels på att affärsbankernas centralbanksskuld och den utländska finansieringen ökade, dels också på att en del av statens finansiella överskott dirigerades till Postbanken och där gav upphov till ett utlåningsöverskott (figur 8). Postbankens krediter ökade med drygt 36 %, medan dess inlåning ökade med knappa 22 %.

Affärsbankernas krediter till allmänheten växte under året med 3 700 Mmk. Härav bestod 2 578 Mmk av en ökning i den egentliga utlåningen, 457 Mmk av en ökning av obligationsköpen och 665 Mmk av en ökning av de inhemska krediterna i utländskt mynt. Den av dessa poster som uppvisade den relativt sett snabbaste ökningen var de inhemska fordringarna i utländskt mynt, som under året steg med 56 %. Affärsbankernas placeringar i aktier, fastigheter och lösöre ökade med 287 Mmk. Affärsbankernas nettoskulder till andra inhemska penninginstitut var 365 Mmk större än vid föregående årsskifte. Det egna kapitalets tillväxt med 298 Mmk kunde i huvudsak tillskrivas justeringar i värderegleringsposterna och nyemissioner. Affärsbankernas utländska nettoskuld steg med 745 Mmk och deras skuld till Finlands Bank på basen av balansräkningarna med 560 Mmk.

Figur 8.

BANKERNAS UTLÅNINGSÖVERSKOTT OCH DESS FINANSIERING



p = preliminära uppgifter

Inom bankernas inlåning tillämpades under året följande räntor:

	%
24 månaders depositioner	7 1/4
12 månaders depositioner	6 3/4
6 månaders depositioner	6 1/4
standarddepositioner och bruksräkningar <sup>2</sup>	5 3/4
checkräkningar och postgirokonton <sup>2</sup>	1 1/2

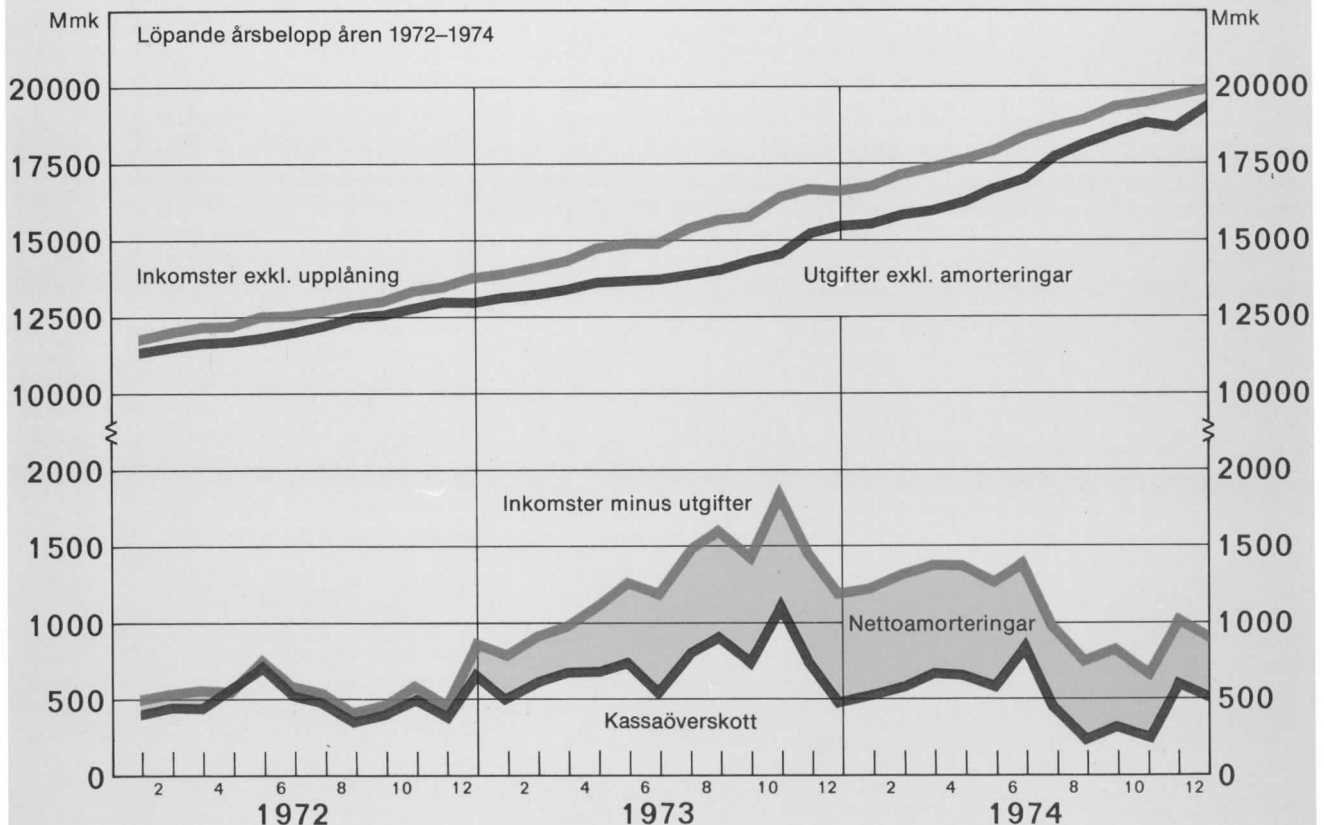
Den högsta utlåningsräntan uppgick till 12.5 %. Den med kreditbeloppen vägda genomsnittliga utlåningsräntan var vid utgången av året i affärsbankerna 9.68 %, i sparbankerna 10.32 %, i andelsbankerna 10.44 % och i Postbanken 9.43

1. Standarddepositioner = depositioner på kapital- och sparkonton.
2. Räntan beräknas på månadens lägsta saldo.

%. Alla depositionsbankers medelränta för utlåningen utgjorde 9.92 %.

Några anmärkningsvärda förändringar inträffade inte i utlåningen från de s.k. övriga finansieringsinstituten utanför bankväsendet under 1974. Försäkringsinrättningarnas utlåning ökade liksom ett år tidigare med omkring en femtedel. Hypoteksinrättningarnas utlåning begränsades av den ringa tillgången på utländskt kapital. Av ökningen i kreditbeståndet med mera än 20 % gick en stor del till kommunerna. Utvecklingskreditinstitutens utlåning växte med drygt 27 %. Att ökningen blev kraftigare berodde delvis på att Finlands Exportkredit Ab's utlåning efter en nedgång under 1973 ånyo började växa. Servicekreditinstitutens krediter ökade med drygt 36 %.

Figur 9.  
STATENS KASSAHUSHÅLLNING



## Staten

Statens finansieringsläge var alltså rätt gott oberoende av att finansieringsöverskottet sjönk avsevärt. Statens kassaöverskott blev 535 Mmk trots att staten avkortade 400 Mmk av sin långfristiga skuld. Orsaker till det goda kassaläget var bl.a. att de utgiftsrester som överfördes till följande år ökade och att kreditgivningens tillväxt saktade av. Det lyfta beloppet av statens bostadslån blev 1 030 Mmk, medan 1 150 Mmk hade reserverats för detta ändamål i budgeten. Utnyttjandet av lånen begränsades av att det blev svårare att få primärlån från finansieringsinstituterna. Tillväxtretarderingen för statens övriga lån och finansiella investeringar var ännu kännbarare. Statens kassaöverskott dirigerades i huvudsak till Postbankens kreditgivning och verkade sålunda inte åtstramande på affärsbankernas finansiella ställning.

## Fondmarknaden

Under 1974 emitterades allt som allt 35 obligationslån, av vilka 2 utomlands. Beloppet av de i hemlandet sålda obligationerna steg till 1 126 Mmk, vilket var betydligt mera än ett år tidigare. Att ökningen blev så kraftig berodde framför allt på finansieringsinstitutens obligationemis-

sioner, vilka exceptionellt stod för närmare två tredjedelar av de sålda beloppen. Statens obligationsförsäljning belöpte sig till 231 Mmk, och då staten erlade drygt 200 Mmk mera i amorteringar, sjönk dess obligationsskuld liksom under de två närmast föregående åren. De övriga privata obligationsförsäljningarnas andel av de i hemlandet sålda beloppen var 15 %. Största delen av de inhemska obligationslånen löpte med fast ränta, varvid räntan varierade mellan 8¼ % och 10¼ %. Vid slutet av 1974 uppgick beloppet av de utelöpande inhemska obligationerna till sammanlagt 4 184 Mmk. Beloppet fördelade sig på emittenter enligt följande: staten 1 524 Mmk, finansieringsinstituterna 1 881 Mmk, kommunerna 25 Mmk och övriga 754 Mmk.

Det strama finansieringsläget och försvagningen av konjunkturutsikterna återspeglades på fondmarknaden i en nedgång i aktiernas kurser med drygt 20 %. Till kursnedgången bidrog för sin del det rikliga utbudet, vilket sammanhänge med de betalda emissioner på sammanlagt upp till 500 Mmk, som de börsnoterade bolagen inledde under året. Samtidigt som priserna på aktierna sjönk, minskade omsättningen på Helsingfors Fondbörs med 28 % till 209 Mmk.

# CENTRALBANKSPOLITIKEN

Den ekonomisk-politiska atmosfären under 1974 präglades av att de för jämvikten i samhällsekonomin störande fenomenen tillspetsades. Denna situation förvärrades avsevärt genom den branta stegringen i energi- och råvarupriserna. Det allt mer kritiska betalningsbalansläget och den tilltagande inflationen förutsatte en restriktiv allmän linje inom den ekonomiska politiken. Samtidigt ansåg man det emellertid nödvändigt att trygga en utvidgning av produktionskapaciteten genom att öka den ekonomiska politikens selektivitet. I syfte att nå en allmän begränsning av den inhemska efterfrågan hölls tillväxten i de offentliga utgifterna tillbaka samtidigt som stramheten på finansieringsmarknaden bibehölls. Såväl finanspolitiska medel som selektiva finansieringsarrangemang användes för att stödja framför allt industrins investeringar och bostadsproduktion och härigenom öka exportkapaciteten och underlätta sysselsättningsproblemen.

## PENNINGPOLITIKEN

### Översikt av penningpolitiken

Penningpolitiken hade under 1974 i överensstämmelse med den allmänna linjen inom den ekonomiska politiken en såväl kontraktiv som selektiv effekt på totalefterfrågan.

För att undvika en alltför kraftig åtstramning av finansieringsmarknaden höjde banken i början av februari affärsbankernas centralbankskreditkvoter med drygt 40 %. Rätten att överskrida kvoterna begränsades till 50 %, och därutöver förekommande behov av centralbanksfinansiering måste affärsbankerna täcka genom terminshandel med obligationer för en vecka åt gången.

För att inom ramen för den allmänna stramheten trygga finansieringsmöjligheterna för såväl exportföretagen som företag som konkurrerar med importen effektiviserade Finlands Bank de speciella finansieringsarrangemangen. I februari gav banken nya direktiv om finansieringsarrangemangen med inhemska leveranskrediter,

nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter. Finlands Banks andel vid finansieringsarrangemang med inhemska leveranskrediter höjdes från 15 till 30 %.

Finlands Bank höjde det sammanlagda beloppet av affärsbankernas centralbankskreditkvoter med inemot 10 % vid början av maj och med ungefär 15 % vid mitten av juni. I överensstämmelse med den allmänt strama linjen utmättes höjningarna så knappt som möjligt. I anslutning till dessa båda höjningar ändrades de inbördes förhållandena mellan affärsbankernas kvoter så, att större vikt än tidigare fästes vid marknadsandelarna.

I ett cirkulär till penninginstituten i början av juli förutsatte Finlands Bank, att penninginstituten inte under den tid lagstiftningsarbetet med förlängningen av giltighetstiden för lagen om investeringsskatt pågick skulle bevilja krediter för nya byggnadsarbeten, som berördes av den dåvarande investeringsskattelagen eller var av liknande slag och som var avsedda att inledas efter den 30 september. Avsikten med direktiven



var att undvika onödiga störningar i det fall, att regeringens proposition inte hade hunnit få laga kraft förrän giltighetstiden för den dåvarande lagen hade gått ut.

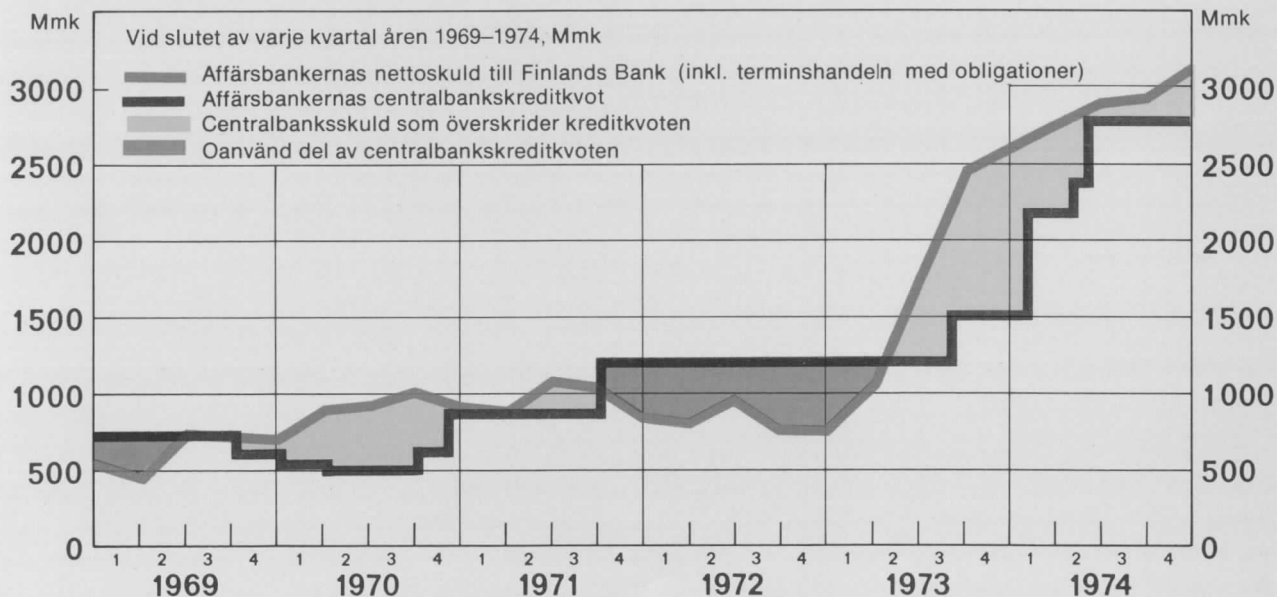
Affärsbankerna och Postbanken erhöll nya direktiv om finansieringsarrangemanget med ny-exportkrediter. Direktiven trädde i kraft i början av oktober. Den viktigaste ändringen var, att arrangemanget utvidgades till att gälla även finansieringen av export som betalas i bundna valutor.

I november framlade Finlands Bank riktlinjerna för den närmaste tidens kreditpolitik för penninginstitutet, varvid banken förutsatte, att penninginstitutet tills vidare skulle fortsätta den stränga gallringen av krediterna också i fråga om ansökningarna om kredit för hela år 1975. I direktiven betonades de produktiva investeringarnas och de till dem anslutna investeringarnas prioritetsställning i förhållande till övriga finansieringsobjekt. För att trygga en tillräcklig import av utländskt kapital rekommende-

rade banken, att utländskt lånekapital skulle användas inom ramen för av Finlands Bank beviljade tillstånd i alla de fall, då sådant stod att få på skäliga villkor. Samtidigt framhöll Finlands Bank, att penninginstitutet, då de avgav långfristiga kreditlöften, borde vara beredda på att finansieringsmarknaden beroende på betalningsbalansen skulle förbli stram och att Finlands Bank med sin penningpolitik inte skulle kunna göra marknaden väsentligt lättare ens om konjunkturerna försvagades.

Finlands Bank tillställde i december penninginstitutet direktiv om finansieringen av husbyggnadsarbeten, emedan giltighetstiden för lagen om investeringsskatt höll på att gå ut. I direktiven konstaterades, att bristen på balans inom husbyggnadsbranschen ånyo kunde skärpas, då giltighetstiden för lagen skulle komma att gå ut vid årsskiftet och då flera investeringsprojekt samtidigt skulle komma att köras i gång inom de regioner skatten hade gällt. För att undvika detta förutsatte Finlands Bank, att tidtabellen för alla de projekt som var underkastade

Figur 10.  
AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSSKULD



investeringskatt skulle justeras, varvid särskild uppmärksamhet skulle fästas vid det lokala arbetskraftsläget. Vad de största byggnadsprojekten beträffade, förutsatte banken, att penninginstituten tills vidare inte skulle förbinda sig att finansiera av investeringskattelagen berörda eller motsvarande byggnadsprojekt utan sriffligt godkännande av Finlands Bank.

## Kvotpolitiken

Affärsbankernas centralbankskreditkvoter höjdes under 1974 tre gånger. Höjningarna utmättes emellertid om man beaktar affärsbankernas behov av centralbankskredit ytterst knappt, så att affärsbankerna praktiskt taget hela året kom att erlægga tilläggsränta på sin centralbanksskuld och inom sin kreditpolitik ta hänsyn till den etappvis stigande tilläggsräntebördan (figur 10). Den första förhöjningen förverkligades vid ingången av februari, då centralbankskreditkvoternas summa höjdes från 1 550 Mmk till 2 203 Mmk. Rätten att överskrida kvoterna begränsades till 50 %, och därutöver förekommande behov av centralbanksfinansiering måste affärsbankerna täcka genom terminshandel med obligationer för en vecka åt gången.

Affärsbankernas rätt att från Postbanken motta dagskrediter i form av depositioner höjdes från 200 Mmk till 400 Mmk. Detta belopp beräknades som dagsmedeltal för varje månad. Trots höjningen förblev finansieringsmarknaden ungefär lika stram som tidigare, ehuru bankernas till-

läggsräntebörda temporärt lättade något. I detta sammanhang konstaterade Finlands Bank, att förutsättningar för en allmän lättnad på finansieringsmarknaden saknades och att bankerna endast genom en synnerligen stram kreditpolitik kunde undvika en snabb ny stegring i tilläggsräntebördan.

Finlands Bank beslöt ånyo att höja det sammanlagda beloppet av affärsbankernas centralbankskreditkvoter med närmare 10 % vid början av maj och med omkring 15 % i juni. Banken ville härmed undvika en alltför kraftig åtstramning av penningmarknaden främst till följd av betalningsbalansens utveckling. I samband med vardera kvothöjningen justerades fördelningen av kvoternas totalbelopp mellan affärsbankerna. Större vikt än tidigare fästes vid bankernas marknadsandelar, isynnerhet som upplåningen i centralbanken till största delen varit kontinuerlig och sålunda kunnat utnyttjas i konkurrensen om marknadsandelarna. Affärsbankernas centralbankskreditkvoter och deras fördelning på de olika bankerna framgår av sammanställningen nedan.

Om beloppet av en affärsbanks centralbankskredit översteg dess kreditkvot, måste banken utöver den egentliga räntan erlægga en tilläggsränta på hela sin skuld enligt följande skala.

Överskridning av kvoten per dag	Tilläggsränta per år i % av hela skulden
högst 15 %	1
över 15 % och högst 30 %	2
över 30 % och högst 40 %	3
över 40 % och högst 50 %	4

## AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSKREDITKVOT OCH DESS STRUKTUR FR.O.M. 1.12.1970, MMK

	1. 12. 1970— 30. 9. 1971	1. 10. 1971— 31. 8. 1973	1. 9. 1973— 31. 1. 1974	1. 2. 1974— 30. 4. 1974	1. 5. 1974— 17. 6. 1974	18. 6. 1974—
HAB	55	75	95	135	141.6	162.4
KOP	253	345	437	621	667.2	767.2
ACA	154	210	266	378	420.0	498.4
NFB	253	345	437	621	645.6	716.8
SCAB	176	240	304	432	508.8	638.4
ÅAB	6.6	9	11.4	16.2	16.8	16.8
<b>Summa</b>	<b>897.6</b>	<b>1 224</b>	<b>1 550.4</b>	<b>2 203.2</b>	<b>2 400.0</b>	<b>2 800.0</b>

Enligt de direktiv om villkoren för centralbankskredit som Finlands Bank utfärdat i augusti 1973 kunde banken förplikta en affärsbank till terminshandel med obligationer för en vecka åt gången, om affärsbanken överskred sin kreditkvot med mera än 50 %. Finlands Banks köpkurs skulle härvid vara 99½ % och återförsäljningskursen 100 %. Enligt de direktiv som trädde i kraft den första februari 1974 fick centralbankskredit överstiga kreditkvoten med högst 50 %. Ytterligare behov av centralbanksfinansiering måste affärsbanken täcka genom terminshandel med obligationer för en vecka åt gången på nämnda villkor.

Affärsbankernas centralbanksskuld, inklusive terminshandeln med obligationer, översteg hela året det sammanlagda beloppet av kreditkvoterna (figur 10). Skillnaden mellan skulden och kvoterna var störst under andra kvartalet, då den totala kostnaden för centralbanksskulden uppgick till i genomsnitt 11.4 %, och minst under tredje kvartalet då för centralbankskredit erlades en genomsnittlig ränta om 9.5 % (figur 11 A). De sammanlagda kostnaderna för centralbanksskulden var under 1974 i genomsnitt 10.6 %; ett år tidigare hade de varit 10.5 %.

## Räntepolitiken

Den allmänna räntenivån, vilken med hänsyn till inflationen och den internationella räntenivån var relativt låg, förblev under 1974 densamma som efter höjningen den 1 juli 1973. Härvid verkställdes en allmän höjning av räntenivån med 1½ procentenhet; grundräntan på affärsbankernas centralbankskredit steg från 7¼ % till 9¼ % (figur 11 A).

De kortfristiga räntorna på den internationella finansieringsmarknaden steg under förra halvåret 1974 högre än den genomsnittliga räntan i Finland. Räntan på tre månaders eurodollardepositioner var enligt uppgifter för slutet av varje kvartal högst eller 13¼ % vid mitten av 1974 (figur 11 A.) Under senare halvåret började de utländska räntorna sjunka och eurodollar-räntan för 3 månader var vid årets utgång 10¼

%, vilket i stort sett motsvarade affärsbankernas ränta på sin skuld till Finlands Bank.

Medelräntan på penninginstitutens utlåning har sedan den allmänna höjningen av räntefoten den 1 juli 1973 stigit något. Stegringen uppgick under 1974 till 0.22 procentenheter och medelräntan vid slutet av året till 9.97 % (figur 11 B).

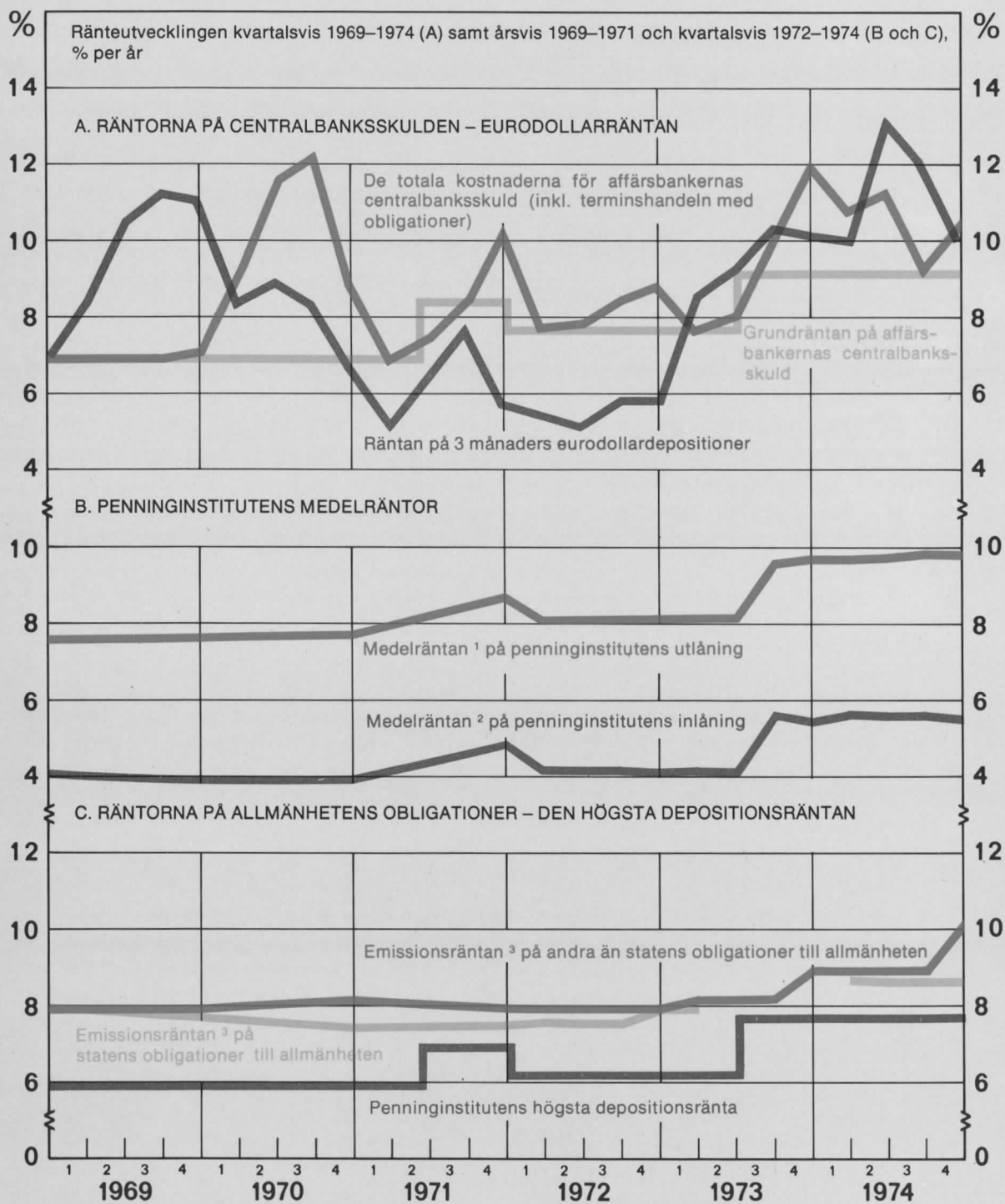
Penninginstitutens inlåningsräntor förblev under redogörelseåret oförändrade. Då årsmedeltalen för de olika inlåningskontonas relativa andelar av hela inlåningen inte ändrades, förblev medelräntan för inlåningen i stort sett oförändrad och uppgick vid slutet av 1974 till 5.54 % (figur 11 B). Ränteskillnaden mellan in- och utlåningen ökade därför på grund av stegringen i utlåningsräntorna från 4.22 till 4.43 procentenheter eller med 0.21 procentenheter.

Räntorna på de nya obligationslånen för allmänheten har följt den allmänna utvecklingen i räntenivån (figur 11 C). Räntan på statens obligationslån för allmänheten har traditionellt varit något lägre än räntan på övriga obligationslån för allmänheten. Vid ingången av 1974 var emissionsräntan på statens obligationer för allmänheten i genomsnitt 8.75 % och på övriga obligationer för allmänheten 9.00 %. Vid årets utgång var motsvarande räntor 8.70 % och 10.25 %. Under senare halvåret 1974 emitterade staten inte några nya obligationslån för allmänheten, varför emissionsräntan för senare halvåret baserar sig på försäljningarna av de under förra halvåret emitterade lånen.<sup>1</sup>

En jämförelse av ränteintäkterna från obligationerna för allmänheten och från bankdepositionerna visar, att ränteavkastningen från statens nya obligationslån för allmänheten vid mitten av 1974 i genomsnitt var 0.95 procentenheter högre och från övriga nya obligationslån för allmänhe-

1. I figur 11 C saknas emissionsränta för statens obligationer för allmänheten under 2—4 kvartalet 1973, emedan staten emitterade obligationslån för allmänheten endast under första kvartalet 1973.

Figur 11.  
RÄNTEUTVECKLINGEN



1. Vägd med lånesummorna 2. Vägd med depositionssummorna 3. Vägd med försäljningen

ten 1.25 procentenheter högre än penninginstitutens högsta depositionsränta, 7.75 % (figur 11 C).

## De kreditpolitiska direktiven

Finlands Bank tillställde i november 1974 penninginstitutet direktiv om riktlinjerna för den närmaste tidens kreditpolitik. I juli och december gav banken direktiv om finansieringen av de husbyggnadsarbeten som var underkastade lagen om investeringsskatt.

I novemberdirektiven konstaterades, att bankerna tills vidare borde fortsätta den stränga gallringen av kreditansökningarna, så att denna även skulle gälla ansökningarna om kredit för år 1975. Då krediter beviljades för åren 1974 och 1975, borde i främsta rummet ställas investeringar som syftade till att utvidga industrins produktionskapacitet och till att effektivera produktionen samt till dem anslutna bostadsinvesteringar, som var nödvändiga för att behovet av arbetskraft skulle kunna fyllas. Vidare borde penninginstitutet sörja för finansieringen av andra delvis statsbelånade investeringar.

Den kraftigaste gallringen borde riktas mot krediter för anskaffning av varaktiga konsumtionsvaror till hushållen och för finansiering av annan konsumtion. Härtill räknades även finansieringen av avbetalningshandeln och överhuvudtaget av kredithandeln med konsumtionsförnödenheter. Finansieringen av överdimensionerad lagerupplägning inom industrin och handeln och av handels och andra servicenäringars kapacitetsutvidningar skulle även underkastas sträng gallring.

I direktiven konstaterade Finlands Bank vidare, att den exceptionella osäkerheten beträffande den ekonomiska utvecklingen inte lämnade rum för rekommendationer som sträckte sig längre in i framtiden. Penninginstitutet borde emellertid då de avgav långfristigare kreditlöften, vara

beredda på att finansieringsmarknaden på grund av betalningsbalansen skulle komma att förbli stram och att Finlands Bank med sin penningpolitik inte skulle kunna göra marknaden väsentligt lättare ens om konjunkturerna och sysselsättningsläget försvagades.

I juli tillställde Finlands Bank penninginstitutet särskilda direktiv om finansieringen av vissa husbyggnadsarbeten. I dessa förutsatte banken, att penninginstitutet inte under den tid som lagstiftningsarbetet med förlängningen av giltighetstiden för investeringsskattelagen pågick, skulle bevilja krediter för av den dåvarande investeringsskattelagen berörda eller motsvarande nya byggnadsarbeten, avsedda att inledas efter utgången av september. Direktiven avgavs i ett läge då det var möjligt att regeringens proposition inte skulle hinna vinna laga kraft förrän den dåvarande lagens giltighetstid hade löpt ut.

I de andra specialdirektiven, vilka Finlands Bank tillställde penninginstitutet i december, behandlades finansieringen av vissa husbyggnadsarbeten efter det att giltighetstiden för den investeringsskattelag som berörde dessa skulle ha löpt ut vid slutet av 1974. I direktiven konstaterades, att bristen på balans inom husbyggnadsbranschen ånyo kunde skärpas, om flera investeringsprojekt samtidigt skulle köras i gång inom de regioner som skatten hade gällt. För att undvika detta förutsatte Finlands Bank, att penninginstitutet i fråga om alla de projekt som berörts av investeringsskattelagen skulle fästa särskild uppmärksamhet vid det lokala arbetskraftsläget. Banken förutsatte ytterligare, att penninginstitutet tills vidare inte utan skriftligt godkännande av Finlands Bank skulle förbinda sig att finansiera särskilt nämnda byggnadsprojekt i städerna Helsingfors, Esbo, Grankulla, Vanda, Åbo, Tammerfors och Lahtis, ifall — byggnadsprojektets totala våningsareal var minst 2000 m<sup>2</sup> eller — om det på grund av byggnadens eller byggnadskomplexets karaktär inte var ändamålsenligt att beräkna arealen — byggnadskostnaderna uppgick till minst 4 Mmk och — det ovan avsedda användningssyftets andel

av hela byggnadens eller byggnadskomplexets areal var minst en fjärdedel eller minst 1 000 m<sup>2</sup>.

Detta arrangemang var enligt Finlands Banks åsikt ägnat att senare stärka sysselsättningen inom byggnadsbranschen, då den övriga byggnadsverksamheten försvagades.

### Utlåtanden om obligationslån

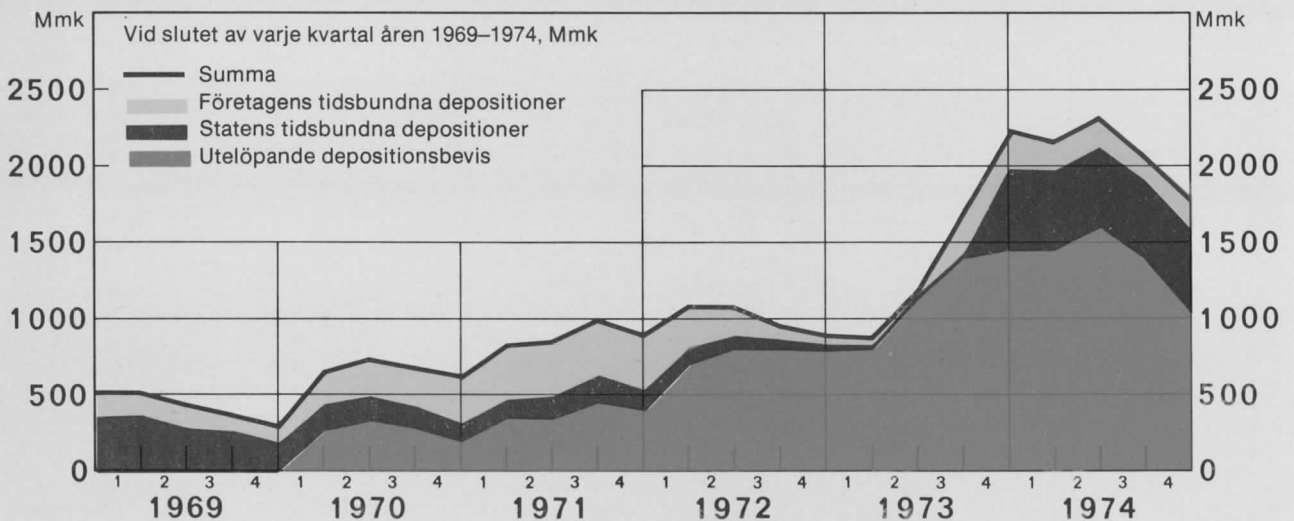
Direktionen för Finlands Bank avgav under 1974 till statsrådet i 1969 års lag om obligations- och debenturelån samt övriga masskuldebrevslån förutsatta utlåtanden om emission av obligationslån för 27 inhemska obligationslån. Lånens nominella värde uppgick till sammanlagt 792 Mmk. Av dessa lån emitterades nitton med ett sammanlagt nominellt värde av 599 Mmk av privata hypoteksinrättningar, sex med ett sammanlagt nominellt värde av 170 Mmk av industri- och kraftbolag och två med ett sammanlagt nominellt värde av 23 Mmk av specialkreditinstitut. Även hypoteksinrättningarnas och specialkreditinstitutens obligationslån var i

huvudsak avsedda för finansiering av industrin. Samtliga emissionsansökningar, för vilka utlåtande begärdes, fick ett tillstyrkande utlåtande av Finlands Bank och ett positivt avgörande i statsrådet.

Av obligationslånen var sju avsedda att tecknas av allmänheten och deras sammanlagda nominella värde uppgick till 220 Mmk. Finlands Bank rekommenderade att fast ränta skulle tillämpas, och denna varierade för de olika lånen från 9 till 10¼ %. Av obligationslånen för allmänheten emitterades ett av ett industriföretag och de återstående sex av privata hypoteksbanker. På basen av lagen om skattelättnader för obligationslån (412/69) ansöktes för samtliga lån om skattefrihet vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen för fysisk person eller oskiftat dödsbo. Finlands Bank förordade skattefrihet, som statsrådet även beviljade för samtliga lån.

Alla andra än lånen för allmänheten var avsedda att tecknas av finansieringsinstitut; antalet av dessa lån var 20. Finlands Bank rekommenderade fast ränta för nio av dem och rörlig ränta för elva.

Figur 12.  
DEPOSITIONSBEVIS OCH TIDSBUNDA DEPOSITIONER



## Depositionsbevisen och de tidsbundna förbindelserna

För att stödja den strama allmänna linjen inom penningpolitiken fortsatte Finlands Bank även under 1974 transaktionerna med depositionsbevis närmast i syfte att binda statens kassaöverskott i centralbanken. Försäljningen av depositionsbevis baserar sig på ett temporärt tillstånd av riksdagens bankfullmäktige. Den av bankfullmäktige fastslagna övre gränsen för räntan var 9 %.

Utvecklingen av depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna framgår av figur 12. I form av depositionsbevis var 1 040 Mmk av likviditeten bunden vid utgången av 1974. Att depositionsbevisen minskade med 410 Mmk under 1974 berodde närmast på att statens och Postbankens likviditet stramades åt mot slutet av året.

Statens kassaöverskott var bundet i Finlands Bank även i form av statliga konjunkturfondsdepositioner. Då räntorna lades till kapitalet steg

dessa depositioner från 509 Mmk till 543 Mmk vid slutet av året.

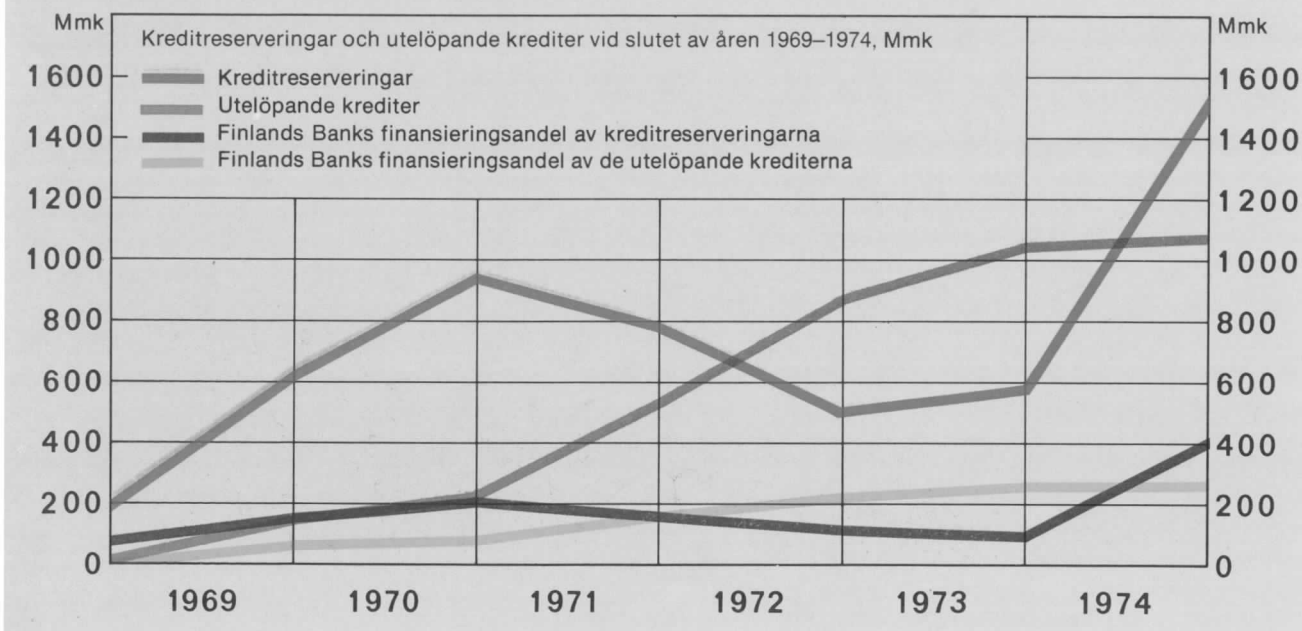
Summan av företagens tidsbundna depositioner i Finlands Bank höll sig i stort sett på samma nivå som vid slutet av 1973. Kapitalimportdepositionerna sjönk från 214 Mmk till 98 Mmk. Investeringsdepositionerna och de på en lag av 1974 baserade konjunkturinnehållningsdepositionerna växte däremot med allt som allt 79 Mmk.

## Speciella finansieringsarrangemang

Finlands Bank deltog alltjämt i finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter samt stödde främst små och medelstora exportföretag genom att finansiera nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter. Dessa speciella finansieringsarrangemang effektiviserades i februari. Härigenom ville banken inom ramen för den allmänna stramheten på penningmarknaden trygga såväl exportföretagens som de importkonkurrerande företagens finansieringsmöjligheter. Dessutom utvidgades tillämpningsområdet för nyexportkrediterna i september.

Figur 13.

### FINANSIERING AV INHEMSKA LEVERANSKREDITER



Finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter har skapats för finansiering av inhemska leverantörers leveranskrediter till inhemska beställare närmast i samband med kapitalvaruleveranser. I arrangemanget deltar Finlands Bank, affärsbankerna och Postbanken. Finlands Bank höjde i februari sin egen andel från 15 till 30 % av den kreditfinansierade delen av köpeskillingen. Övriga kreditvillkor förblev oförändrade. Räntan på krediterna var under 1974 alltså 9¼ %.

Finansieringsarrangemanget präglades under året av den alltså livliga investeringsverksamheten framför allt inom träförädlingsindustrin och kraftverken. Av de leveranser för 1 623 Mmk, som under året godkändes inom ramen för finansieringsarrangemanget, gällde 42 % maskiner och apparater för träförädlingsindustrin och 14 % maskiner och apparater för kraftverken. Värdet av den orderstock som låg till grund för finansieringsarrangemanget uppgick vid slutet av året till allt som allt 1 981 Mmk, vilket var närmare tre gånger så mycket som ett år tidigare.

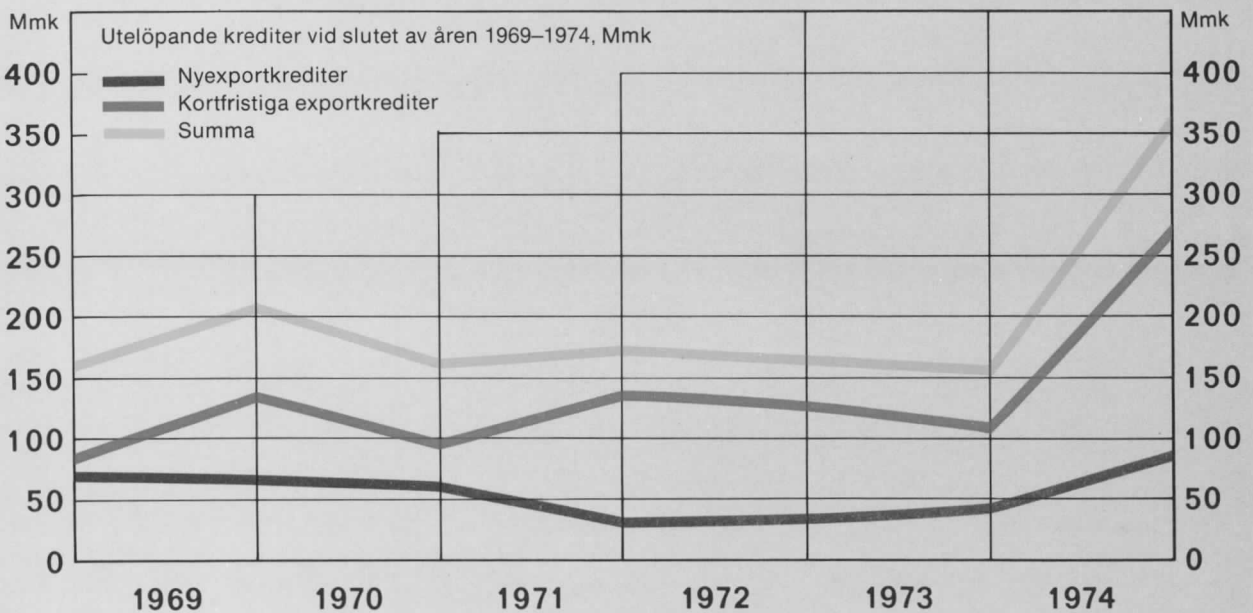
Beloppet av de kreditreserveringar som trädde i kraft under redogörelseåret var 1 264 Mmk, varav Finlands Banks finansieringsandel utgjorde 378 Mmk. Vid årets slut var det sammanlagda beloppet av kreditreserveringarna 1 538 Mmk. Härav representerade Finlands Banks finansieringsandel 424 Mmk (figur 13).

Det under redogörelseåret lyfta kreditbeloppet uppgick till sammanlagt 317 Mmk, varav Finlands Bank finansierade 78 Mmk. Kreditbeståndet uppgick vid utgången av året till 1 087 Mmk. Härav utgjorde Finlands Banks andel 276 Mmk.

Nyexportkrediterna är avsedda för finansiering av det tilläggsbehov av driftskapital som under produktionstiden uppstår inom småindustrin och den medelstora industrin på grund av exportens tillväxt. I februari höjdes den övre gränsen för nyexportkredit till ett enskilt företag till 2 Mmk. Vid början av oktober utvidgades finansieringen till att även gälla export som betalas i bundna valutor. Samtidigt ändrades grunderna för kreditens beviljande så, att avgörande

Figur 14.

FINANSIERING AV NYEXPORTKREDITER OCH KORTFRISTIGA EXPORTKREDITER





för ett företags möjligheter att erhålla kredit blev den årliga omsättningen, som inte skulle få överskrida 100 Mmk. Den ränta, som de finansierade bankerna uppbar för nyexportkrediterna, var under redogörelseåret 8½ %.

Det utelöpande beloppet av nyexportkrediter växte under redogörelseåret från 43 Mmk till 90 Mmk (figur 14). Den största kredittagargruppen var textil-, beklädnads- och läderindustrin, vars andel av kreditbeståndet uppgick till 34 % samt metallvaru- och maskinindustrin, vilkas andel var 23 %. De vid årets slut utnyttjade krediterna fördelade sig på 312 företag.

Finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter omfattar finansieringen av export som skall betalas i konvertibla valutor inom en betalningstid av högst 12 månader efter leveransen. Finlands Bank övergick i februari från en vid räntorna på eurodollardepositioner bunden ränta till en vid den inhemska räntenivån bunden ränta. Efter ändringen uppbar de finansierande bankerna av företagen en ränta om 8½ %.

Finansieringsarrangemangets kreditbestånd uppgick vid redogörelseårets slut till 274 Mmk, vilket var inemot två och en halv gång så mycket som vid föregående årsskifte (figur 14). Av kreditbeloppet utgjorde krediterna till metallvaru- och maskinindustrin 33 %, till den elektrotekniska industrin 24 % och till textil-, beklädnads- och läderindustrin 17 %. Den finansierade exporten gick nästan i sin helhet till OECD-länderna. Finansieringsarrangemanget utnyttjades vid årets slut av 294 företag.

## VALUTAPOLITIKEN

Markens i 1 momentet av §2 i myntlagen av den 30 mars 1962 och i Internationella Valutafondens fördragsartiklar (Fördr.ser. 45/69) förut-satta internationella grundvärde eller parivärde förblev under redogörelseåret alltså 0.211590 gram fint guld.

Finska markens centralkurs var under redo-

görelseåret fortfarande 3.90 mk per US-dollar. Finlands Banks beslut av den 4 juni 1973 att låta bli att tillämpa den nedre gränsen för dollarn förblev oförändrat i kraft under året. Den 8 januari 1974 måste Finlands Bank även frånga den övre gränsen för dollarkursen. Marken flöt därefter i förhållande till alla andra valutor, inklusive den i de bilaterala betalningstransaktionerna använda rubeln.

## Utvecklingen på den internationella valutamarknaden

Under redogörelseåret tillämpades på valutamarknaden det system med flytande kurser, som hade blivit allmänt under föregående år. Ehuru trycket mot de viktigaste valutorna tidvis var avsevärt, kunde dock mera omfattande avbrott i valutamarknadens verksamhet undvikas tack vare de flexibla valutakurserna. Flera länders centralbanker blev under redogörelseåret tvungna att delta i valutahandeln med t.o.m. betydande belopp för att stabilisera kursutvecklingen på marknaden.

Stora förskjutningar i räntenivån särskilt i Förenta staterna men även i Europa, den allmänna osäkerheten beträffande utvecklingen av betalningsbalansen och priserna i olika länder, avskaffandet av vissa stadganden som begränsade kapitalexporten från Förenta staterna och snabba omslag i förväntningarna rörande olika valutakursers utveckling färgade utvecklingen av såväl dollarkursen som kurserna på övriga valutor. Dollarkursen fortsatte därför under redogörelseåret att fluktuera i förhållande till övriga viktiga valutor på samma sätt som redan under 1973. Under första halvåret försvagades dollarn, men förstärktes igen under tredje kvartalet. Under årets sista kvartal försvagades dollarn ånyo, och vid redogörelseårets utgång var kursen i Finland lägre än någonsin sedan 1967 års devalvering eller 3.560 mk.

Det kurssystem som tillämpades mellan EG-länderna täckte ett allt mindre område, sedan Frankrike den 20 januari beslutat att tills vidare avstå från att delta i systemet. Efter beslutet försvagades franska francen och följde

Figur 15.

## VALUTAKURSERNAS GENOMSNISSLIGA UTVECKLING



under resten av året på den nya nivån utvecklingen av de valutor, som fortfarande hörde till EGs kursarrangemang. Engelska pundet, som redan tidigare lösgjorts från systemet, försvagades ytterligare under året till följd av det svåra ekonomiska läget i England. D-marken var under året några gånger föremål för revalveringsspekulation bl.a. beroende på betalningsbalansöverskottet och den relativt låga inflationstakten.

Trots att uppgången i oljepriset ökade de kortfristiga placeringarna på den internationella kapitalmarknaden, uppstod det inte några nämnvärda svårigheter på valutamarknaden. Oljebetalningarna skedde i huvudsak i dollar och pund, och efterfrågan på dessa valutor steg därför. Till lugnet på valutamarknaden under andra halvåret torde även den försiktighet ha bidragit, som följde på de avsevärda förluster vissa internationella banker lidit i sina valuta-transaktioner.

Priset på guld steg betydligt under redogörelseåret bl.a. beroende på det osäkra ekonomiska

läget och den överlag tilltagande inflationen. Därtill bidrog även Förenade staternas förberedelser för att ge sina medborgare rätt att fritt bedriva guldhandel och placerarnas strävanden att frigöra sig från valutorna på grund av svängningarna i dessas kurser. Priset per uns var i London den 2 januari 118 dollar och den 31 december 188 dollar. Stegningen under året var sålunda 70 dollar per uns, dvs. inemot 60 %.

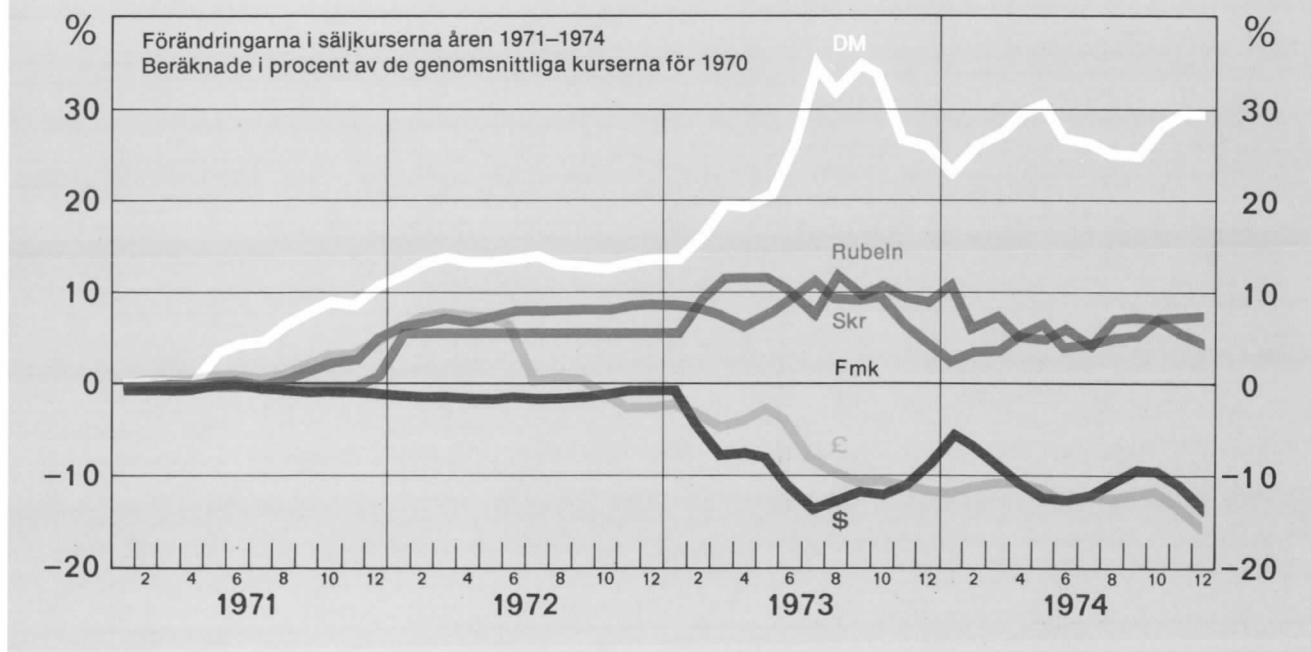
### Avistamarknaden

Man försökte under redogörelseåret hålla finska markens genomsnittliga externa värde stabilt eller på ungefär samma nivå som vid slutet av år 1973 (se figur 15). Årsmedeltalet av markens värde steg under 1974 med knappt 3 % och nådde i det närmaste 1972 års nivå. Kurspolitiken strävade på detta sätt till att undvika att öka det inhemska pristrycket och samtidigt till att inte äventyra exportindustrins genomsnittliga konkurrensförmåga inför den förestående lågkonjunkturen.

Även om markens genomsnittliga externa värde

Figur 16.

## FÖRÄNDRINGARNA I DE VIKTIGASTE VALUTAKURSERNA



höll sig anmärkningsvärt stabilt, förekom det variationer i fråga om de för Finland viktigaste valutorna (se figur 16). Från slutet av 1973 till slutet av 1974 sjönk säljkursen för dollarn med 7.6 %, för pundet med 6.3 % och för rubeln med 4.7 %. Däremot steg säljkursen för såväl svenska kronan som D-marken med 4.1 %. Säljkurserna under redogörelseåret för de av Finlands Bank noterade valutorna framgår av tabell 11 i slutet av årsboken.

## DEN PROCENTUELLA FÖRDELNINGEN AV BETALNINGSVALUTORNA INOM DEN FINLÄNDSKA VARUHANDELN ÅREN 1970—1974

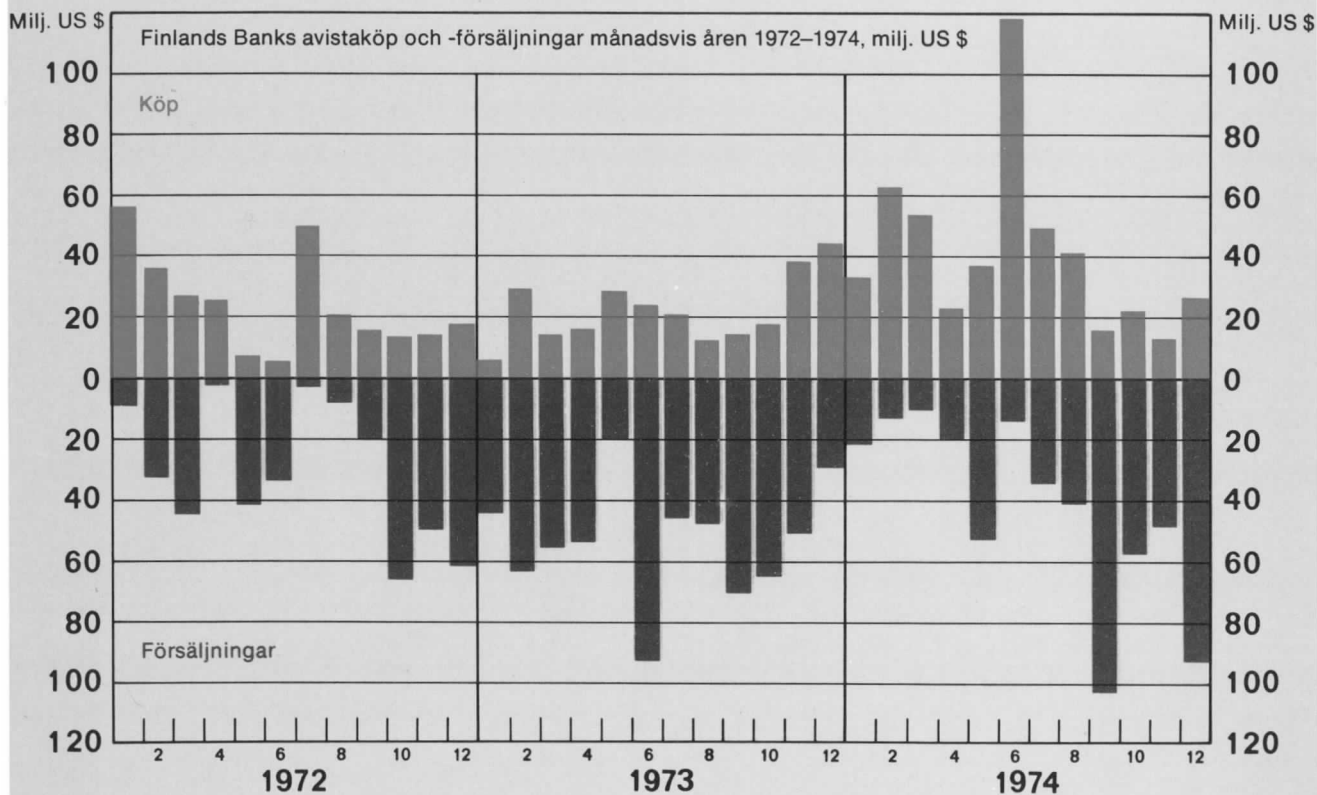
Valuta	1970	1971	1972	1973	1974
Dollarn	22.6	22.1	19.5	19.4	17.8
Pundet	18.8	18.3	18.3	15.4	13.4
Svenska kronan	14.8	15.0	16.0	17.1	18.1
D-marken	11.9	12.4	11.6	12.9	11.2
Rubeln	12.2	12.8	13.7	12.0	16.2
Övriga	19.7	19.4	20.9	23.2	23.3
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

De senaste årens händelser på den internationella valutamarknaden har bl.a. återspeglats i förändringar i betydelsen av de valutor, som använts i Finlands handel med utlandet. De olika valutornas andel av betalningarna inom utrikeshandeln är inte endast beroende av kursutvecklingen utan även av bl.a. förändringar i handelns länder- och varufördelning och av den utveckling som skett i företagens betalningspraxis. De viktigaste förändringarna i fördelningen av betalningsvalutorna inom handeln från 1970 till 1974 kan på basen av vidstående tabell anses vara, att de försvagade valutornas, dvs. dollarns och pundets, andel sjunkit och att den förstärkta svenska kronans andel stigit. D-markens andel har förblivit oförändrad. Rubelns andel ökade under 1974 avsevärt till följd av oljeprisutvecklingen. Betydelsen av de traditionellt viktiga betalningsvalutorna håller på att minska, medan de andra valutornas andel är i stigande.

Sedan Frankrike lösgjort sig från EG-ländernas kurssystem, noterade Finlands Bank, såsom

Figur 17.

## FINLANDS BANKS AVISTATRANSAKTIONER



många andra europeiska länders centralbanker, inte några valutakurser den 21 januari. Då Frankrike den 21 mars frångick systemet med dubbla kurser, övergick Finlands Bank till att notera endast en kurs för francen. Fr.o.m. den 1 april har banken även noterat kursen för den japanska yenen, eftersom dennas användning inom betalningsrörelsen har ökat.

I Finlands Banks avistahandel med valutabankerna dominerade köpen under början av året. Vid slutet av augusti hade valutabankernas nettoförsäljning av valutor till Finlands Bank stigit till ett värde av 212 miljoner dollar. Då Finlands Banks nettoförsäljning under resten av året uppgick till 223 miljoner dollar, balanserade bankens avistatransaktioner i stort sett under året som helhet. Den månatliga utvecklingen av transaktionerna framgår av figur 17.

Bankens osedvanligt stora nettoköp i juni och den stora nettoförsäljningen i september torde återspegla effekterna av vårens revalveringsdiskussioner och deras upphörande.

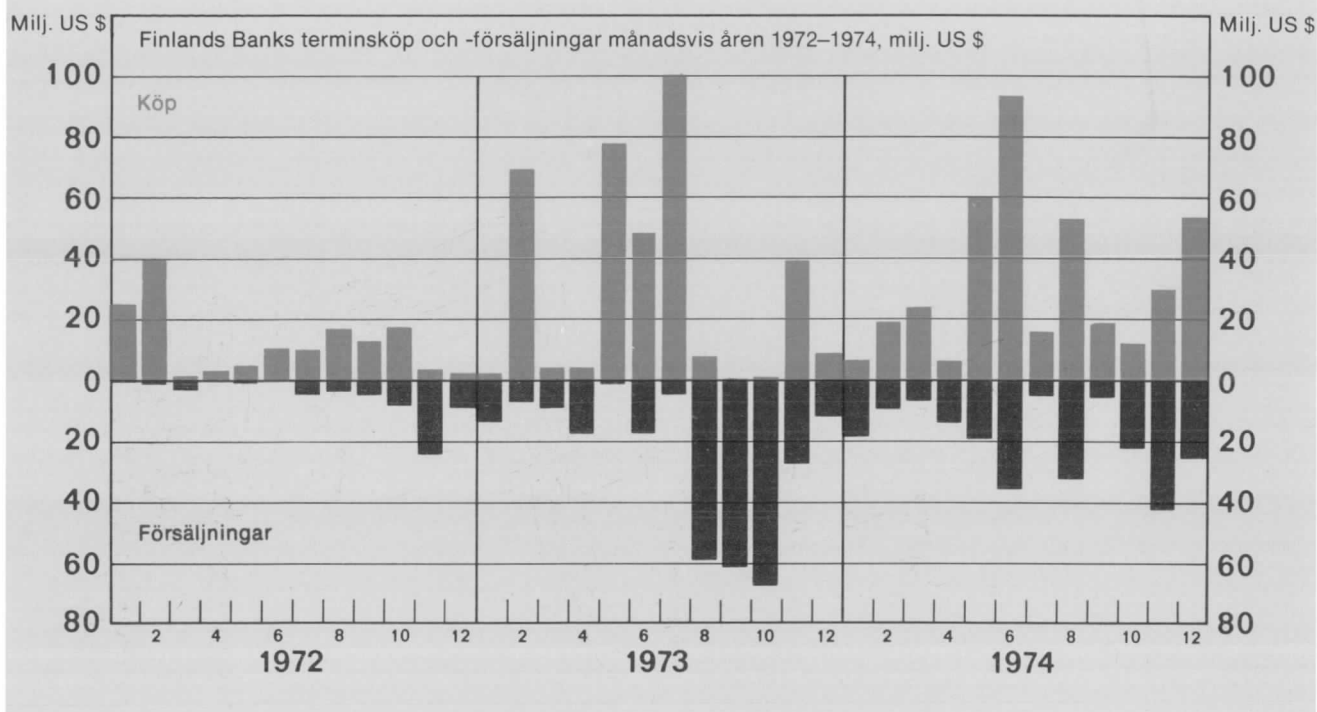
### Terminsmarknaden

Den totala terminshandeln fick under 1974 en något mindre omfattning än ett år tidigare. Finlands Banks terminköp uppgick under året till 387 milj. dollar och -försäljningar till 245 milj. dollar. Andelen av 3–6 månaders terminkontrakt blev större än under 1973, eftersom Finlands Bank, utom alldeles i början av året, inte gjorde några 1–2 månaders terminkontrakt med valutabankerna. Utvecklingen av terminshandeln under 1974 framgår av figur 18.

Terminskurserna var under redogörelseåret sta-

Figur 18.

## FINLANDS BANKS TERMINSTRANSAKTIONER



bilare än under 1973. Dollarns terminskurs låg hela året högre än avistakursen. Den 31 december var dollarns säljkurs vid 3 månaders terminstransaktioner 3.686 mk, dvs. 3.54 % (14.2 % per år) högre än avistasäljkursen. Den 1 augusti började Finlands Bank notera terminkurser för rubeln för att denna skulle bli en handelsvaluta likvärdig med andra valutor.

### Åtgärder i anslutning till valuta-regleringen

Den 22 januari upphävde Finlands Bank sitt beslut av den 12 september 1973 (Förf.saml. nr 720/73) om reglering av lyftandet av exportförskott för trä och varor av trä. Den 22 november fattade Finlands Bank beslut om ändring av bestämmelserna om hemtagning av valuta och valutabankernas anmälningsskyldighet (Förf.saml. nr 933/74) för att effektivisera kontrollen av

valutabetalningarna. Enligt beslutet har hemtagningsskyldigheten uppfyllts först då den förmedlande banken fått uppgift om betalningsgrunden. Ändringen trädde i kraft vid ingången av 1975.

### Bilaterala betalningsarrangemang

Finland hade vid utgången av redogörelseåret bilaterala betalningsavtal med åtta socialistiska länder. Enligt avtalen användes clearingrubeln som kontovaluta i transaktionerna med Sovjetunionen och Rumänien, clearingdollarn i transaktionerna med Bulgarien, Tyska Demokratiska Republiken och Ungern och clearingmarken i transaktionerna med Kinesiska Folkrepubliken. Med Polen och Tjeckoslovakien fortsattes det betalningsarrangemang, enligt vilket kontona fördes i fritt konvertibla US-dollar. Vid köp och försäljning av clearingdollar tillämpade man fortfarande kursen för US-dollar.

## FINLANDS LÅNGFRISTIGA SKULDER OCH FORDRINGAR ENLIGT KREDITERNAS ART, MMK

	31. 12. 1973	Dragningar 1974	Amorteringar 1974	Netto- förändring	31. 12. 1974
<b>FINANSIERINGSLÅN</b>	8 680	1 926	1 016	+ 818 <sup>1</sup>	9 498
Enskilda skuldsedellån	4 335	1 591	767	+ 732 <sup>1</sup>	5 067
Lån från stater	312	—	59	—151 <sup>1</sup>	161
Masskuldebrevslån	4 345	335	249	+ 86	4 431
Lån från Världsbanken	522	30	78	—48	474
Obligationslån	2 666	65	170	—105	2 561
Private placement-lån	1 157	240	1	+ 239	1 396
<b>IMPORTKREDITER</b>	1 720	804	427	+ 377	2 097
<b>DIREKTA INVESTERINGAR</b>	735	140	27	+ 113	848
Eget kapital	541	84	20	+ 64	605
Dotterbolagslån	194	56	7	+ 49	243
<b>Summa skulder</b>	<b>11 135</b>	<b>2 870</b>	<b>1 470</b>	<b>+ 1 308<sup>1</sup></b>	<b>12 443</b>
<b>UTVECKLINGSKREDITER</b>	29	13	—	+ 13	42
<b>EXPORTKREDITER</b>	1 418	599	375	+ 224	1 642
<b>DIREKTA INVESTERINGAR</b>	1 010	131	19	+ 112	1 122
Eget kapital	459	70	9	+ 61	520
Dotterbolagslån	551	61	10	+ 51	602
<b>Summa fordringar</b>	<b>2 457</b>	<b>743</b>	<b>394</b>	<b>+ 349</b>	<b>2 806</b>
<b>Nettoskuld</b>	<b>8 678</b>	<b>2 127</b>	<b>1 076</b>	<b>+ 959<sup>1</sup></b>	<b>9 637</b>

1. Den avskrivningspost på närmare 92 Mmk av ett lån, som Sverige beviljat Finland, har beaktats.

## Långfristiga utländska kapitalrörelser

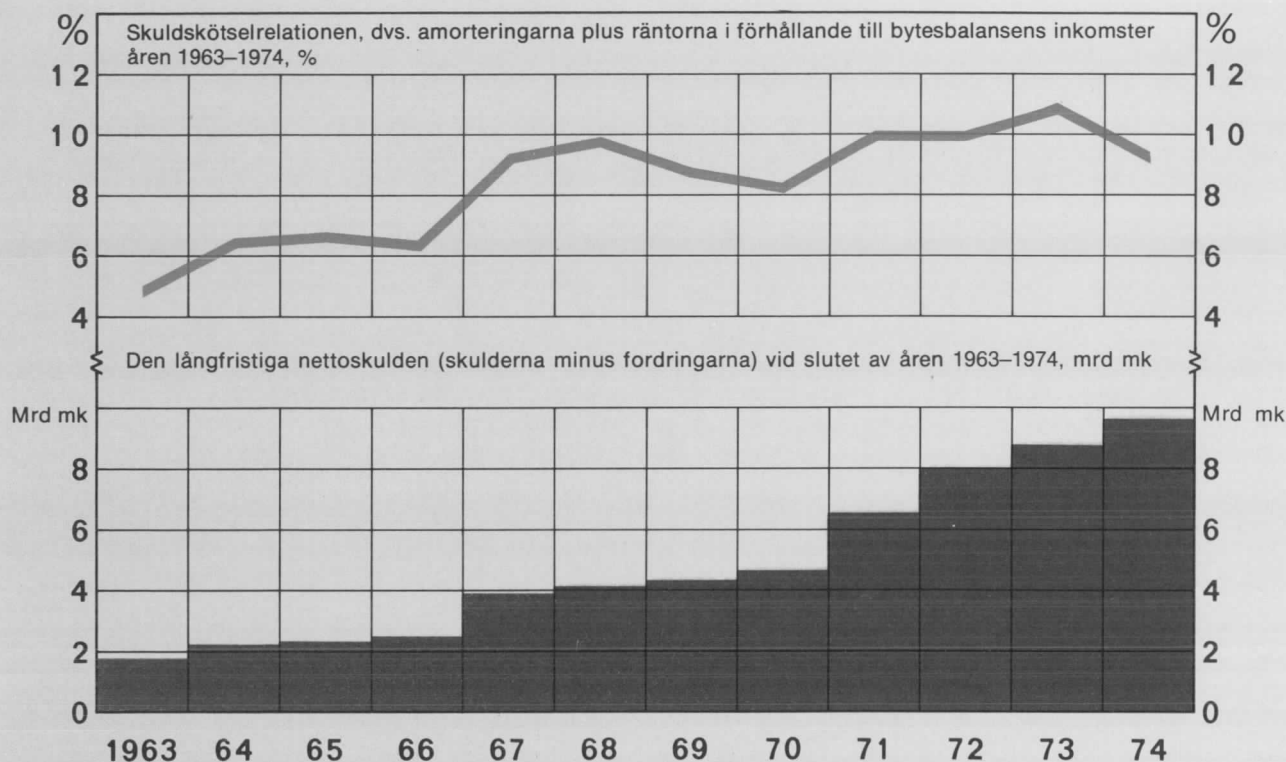
Den världsomfattande, accelererande inflationen och isynnerhet den av oljeprisstegringarna orsakade kraftiga efterfrågan på kapital, vilken orsakades av önskan att täcka underskotten i bytesbalanserna, styrde under 1974 utvecklingen av den internationella lånemarknaden. Låntagarna måste i huvudsak tillfredsställa sitt behov av finansieringskapital genom att ty sig till eurovalutamarknaden, eftersom inflationen och de oljeproducerande ländernas placeringsproblem ledde till en försvagning av den långfristiga lånemarknaden. De oljeproducerande ländernas valutainkomster sökte sig i själva verket till stor del just till euromarknaden, där räntan på kortfristiga valutadepositioner tidvis steg betydligt högre än den effektiva räntan på långfristiga lån. På grund av den höga räntnivån var låntagarna även ovilliga att uppta långfristig kredit.

Låneverksamheten på euromarknaden var under första halvåret ytterst livlig. Sålunda steg lånebeloppet till närmare 20 mrd dollar, vilket var

nästan lika mycket som hela 1973 års kreditvolym. Den stora efterfrågan stramade åt lånevillkoren, vilket kom till uttryck i såväl räntestegringar som en förkortning av låneperioden. Mot hösten minskade emellertid trycket på euromarknaden, då finansieringen av underskotten i betalningsbalanserna i huvudsak började skötas staterna emellan eller av internationella organisationer. Den långfristiga lånemarknaden blev livligare samtidigt som räntan på euromarknaden började sjunka. Någon motsvarande nedgång ägde emellertid inte rum i räntorna på själva de långfristiga lånen, utan dessa höll sig relativt höga.

Utvecklingen på den internationella lånemarknaden inverkar även på den finländska kapitalimporten. Det belopp av långfristigt utländskt lånekapital, som hade behövts för inhemska investeringsändamål, visade sig vara större än vad som på skäliga villkor kunde uppbringas på lånemarknaden. En stor del av det erforderliga utländska kapitalet måste därför anskaffas i form av kortfristiga lån och krediter.

Figur 19.  
UTVECKLINGEN AV SKULDSÄTTNINGEN



Finlands långfristiga utländska skuld uppgick vid slutet av 1974 till 12 443 Mmk. Nya lån lyftes under året till ett värde av 2 870 Mmk, vilket var en och en halv gång så mycket som ett år tidigare. Amorteringarna belöpte sig till 1 470 Mmk, och nettoimporten av långfristigt utländskt kapital steg sålunda till 1 308 Mmk, då en avskrivningspost på närmare 92 Mmk av ett lån, som Sverige beviljat Finland, beaktades. Summan är mera än dubbelt så stor som den ovanligt ringa nettokapitalimporten 1973. Över två tredjedelar av kapitalimporten skedde i form av finansieringslån, till vilka räknas såväl enskilda skuldsedellån som masskuldebrevslån. Av de senare bestod två av obligationslån och sex av masskuldebrevslån av typen "private placement". Av den långfristiga utländska skulden vid slutet av 1974 lydte 48 % på dollar, 19 % på D-mark och 9 % på schweizerfrancs,

medan resten fördelade sig på flera olika valutor. Jämfört med tidigare år har dollarns andel ökat något och D-markens och schweizerfrancens minskat.

Kostnaderna för skötseln av skulden, dvs. räntorna och amorteringarna på lånen, var under 1974 omkring 13 % större än året innan. Ökningen var avgjort mindre än under de tre närmast föregående åren, då dessa kostnader växte med en årstakt av över 20 %. Retarderingen kunde tillskrivas den ovanligt ringa importen av långfristigt kapital under 1973. Skuldskötselrelationen eller kostnaderna för skötseln av skulden i förhållande till inkomsterna i bytesbalansen minskade även från föregående års 11 % till drygt 9 % (figur 19). I skuldskötselrelationen beaktas emellertid inte den kortfristiga skulden, vars kraftiga stegring uppvägde nedgången i den

## DIREKTA INVESTERINGAR ENLIGT FINLANDS BANKS BETALNINGSSTATISTIK ÅREN 1972—1974, MMK

År	Inalles	Till Finland		Övriga företag	Inalles	Till utlandet		Övriga företag
		Industriföretag				Industriföretag		
1972	109	21		88	126	118		8
1973	65	22		43	100	83		17
1974	84	20		64	70	20		50

långfristiga kapitalimporten. Finlands långfristiga utländska tillgodohavanden, vilka huvudsakligen består av exportkrediter, dotterbolagslån och av staten beviljade utvecklingssamarbetskrediter, uppgick till 2 806 Mmk. Den långfristiga utländska nettoskulden vid slutet av året blev alltså 9 637 Mmk.

Det direkta investeringskapitalets rörelser representerar inte för Finlands del någon kvantitativt betydelsefull del av landets utländska kapitalrörelser. De ifrågavarande beloppen förblev också under det gångna året jämförelsevis små; Finlands investeringar i utlandet sjönk avsevärt under de två föregående årens nivå, som hade varit högre än normalt. Enligt Finlands Banks betalningsstatistik företogs i Finland under 1974 direkta utländska investeringar till ett värde av 84 Mmk, medan 20 Mmk repatrierades till utlandet. Närmare 60 % av investeringarna härstammade från EFTA-länderna och därav huvudparten från Sverige. Vid slutet av året fanns det i Finland 739 företag, som var helt eller delvis i utländsk ägo. Under redogörelseåret uppgick de direkta finländska investeringarna i utlandet enligt Finlands Banks betalnings-

statistik till 70 Mmk, medan 9 Mmk repatrierades. Tre fjärdedelar av investeringarna gick till EG-länder och omkring 11 % till EFTA-länder. Vid årets utgång fanns det utomlands 523 företag helt eller delvis i finländsk ägo.

### Valutaläget

Hela landets konvertibla valutareserv sjönk under redogörelseåret till följd av ökningen av underskottet i bytesbalansen med 836 Mmk och den bundna valutareserven med 629 Mmk. Finlands Banks konvertibla reserv minskade med 107 Mmk och dess bundna reserv med 622 Mmk. På grund av de betydande exportförskotten återspeglade den bundna reservens utveckling inte helt det underskott, som uppkommit i den bilaterala handeln. Valutabankernas utländska nettotillgodohavanden sjönk med 736 Mmk. Utvecklingen framgår av följande sammanställning och figur 20.

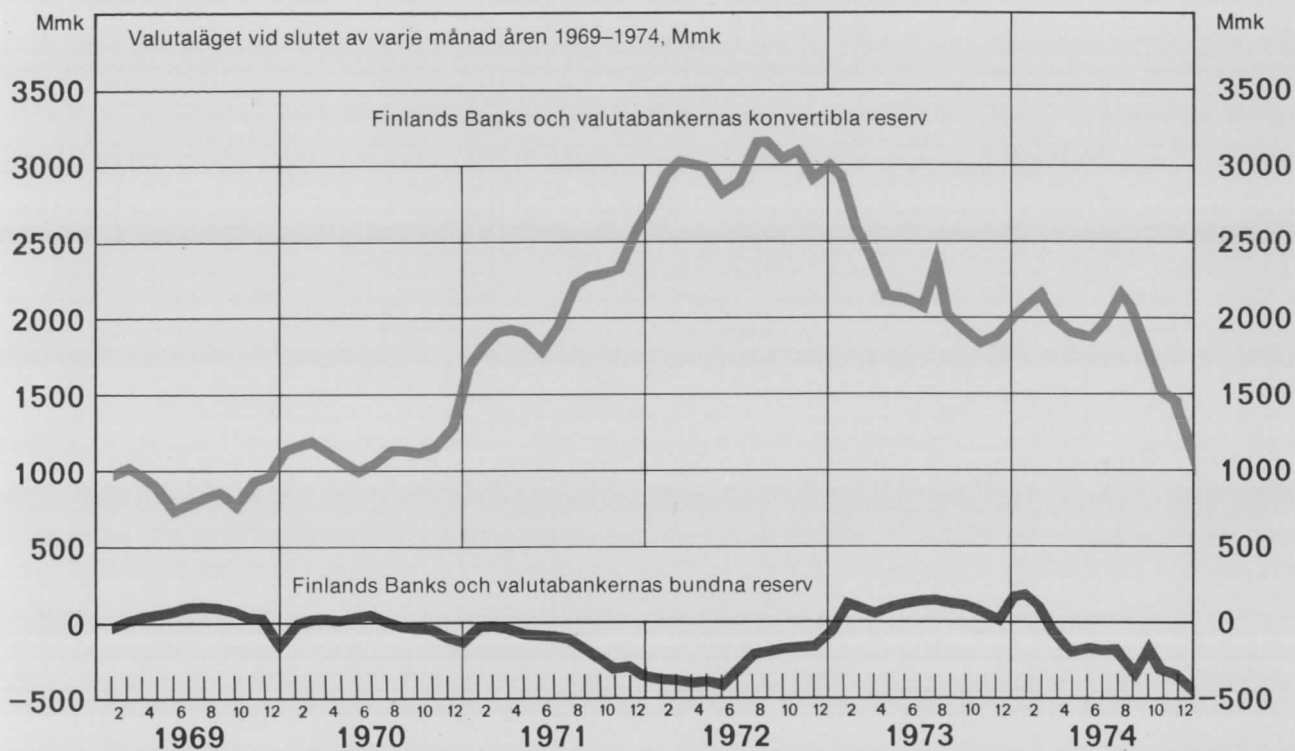
Av Finlands Banks konvertibla reserv vid slutet av 1974 utgjorde guldkassan 7 %, de särskilda dragningsrätterna 17 % och de konvertibla va-

### VALUTARESERVEN VID UTGÅNGEN AV 1973 OCH 1974, MMK

	1973			1974			Förändring		
	Finlands Bank	Övriga	Summa	Finlands Bank	Övriga	Summa	Finlands Bank	Övriga	Summa
Guld	121	—	121	121	—	121	—	—	—
Särskilda dragningsrätter	285	—	285	286	—	286	+1	—	+1
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	—	268	268	—	268	—	—	—
Konvertibla valutor	1155	165	1320	1047	-564	483	-108	-729	-837
Den konvertibla reserven	1829	165	1994	1722	-564	1158	-107	-729	-836
Den bundna reserven	234	2	236	-388	-5	-393	-622	-7	-629



Figur 20.  
VALUTALÄGET



lutorna 60 %. Guldtranchen i Internationella Valutafonden representerade 16 %.

Finlands Bank hade vid årets utgång slutfört

förhandlingar med privata utländska bankkon-  
sortier om allt som allt 500 miljoner dollar i  
beredskapskrediter. Dessa utnyttjades inte  
under året.

# FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning framgår i detalj i årsbokens tabellavdelning. Nedan följer en del kompletterande och sammanfattande uppgifter om balansposternas innehåll och utveckling.

## BALANSREFORMEN

På grund av att den nya bokföringslagen hade trätt i kraft, förnyades Finlands Banks balansräkning i samband med bokslutet. Balansens aktiv- och passivposter har i tillämpliga delar grupperats på fem sektorer: utlandet, finansieringsinstitutet, den offentliga sektorn, företagen och övriga. Valutafordringarna och valu-

taskulderna har fördelats på konvertibla och bundna konton. De nedan presenterade förändringarna sedan slutet av 1973 har beräknats enligt de nya bokföringsprinciperna. Även resultaträkningen har förnyats och uppgjorts i en form, som överensstämmer med uppställningen i den nya bokföringslagen.

## UTLANDET

Finlands Banks utländska konton utvecklades under redogörelseåret på följande sätt:

### UTLÄNDSKA KONTON, MMK

	31.12.1973	31.12.1974	Förändring
Guld	121	121	— 0
Särskilda dragningsrätter	285	286	+ 1
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268	+ 0
Konvertibla valutor	1 228	1 109	—119
Bundna valutor	308	7	—301
Guld och valutafordringar	2 210	1 791	—419
Utländska växlar	103	252	+ 149
Utländska masskuldebrev	319	341	+ 22
Markandelen i Internationella Valutafonden	530	530	— 0
Övriga fordringar på utlandet	952	1 123	+ 171
<b>Summa utländska fordringar</b>	<b>3 162</b>	<b>2 914</b>	<b>—248</b>
Konvertibla konton	73	62	— 11
Bundna konton	74	395	+ 321
Valutaskulder	147	457	+ 310
Internationella Valutafondens markkonton	530	530	— 0
Tilldelade särskilda dragningsrätter	258	258	—
Övriga utländska skulder	788	788	— 0
<b>Summa utländska skulder</b>	<b>935</b>	<b>1 245</b>	<b>+ 310</b>
<b>Utländska nettotillgodohavanden</b>	<b>2 227</b>	<b>1 669</b>	<b>—558</b>

Finlands Banks konvertibla valuta-reserv, till vilken räknas guldet, de särskilda dragningsrätterna, guldtranchen i Internationella Valutafonden och de konvertibla valuta-fordringarna samt som en minuspost de konvertibla valuta-skulderna, sjönk under året med 107 Mmk till 1 722 Mmk.

Finlands Banks bundna valuta-reserv, vilken beräknas som skillnaden mellan de bundna valuta-fordringarna och de bundna valutaskulderna, reducerades under året med 622 Mmk,

## FINANSIERINGSINSTITUTEN

Förhållandet mellan Finlands Bank och finansieringsinstitutet illustreras av följande sammanställning:

### FINANSIERINGSINSTITUTENS KONTON, MMK

	31.12.1973	31.12.1974	Förändring
Affärsbankernas checkräkningar	19	114	+ 95
Diskonterade växlar	2 556	3 034	+ 478
Masskuldebrev	121	220	+ 99
Övriga	49	46	- 3
<b>Fordringar på finansieringsinstitut</b>	<b>2 745</b>	<b>3 414</b>	<b>+ 669</b>
Postbankens checkräkning	2	4	+ 2
Affärsbankernas checkräkningar	7	4	- 3
Övriga	4	1	- 3
<b>Skulder till finansieringsinstitut</b>	<b>13</b>	<b>9</b>	<b>- 4</b>
<b>Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut</b>	<b>2 732</b>	<b>3 405</b>	<b>+ 673</b>

Trots stramheten på finansieringsmarknaden ökade fordringarna på finansieringsinstitutet med ett nettobelopp av 673 Mmk. Härav kanaliseras 576 Mmk i form av en uppgång i affärsbankernas centralbanksskuld. Uppgången berodde på att affärsbankernas utlåning växte snabbare än inlåningen, då efterfrågan på krediter alltjämt var kraftig. Återstoden eller 97 Mmk bestod närmast av en ökning av Finlands Banks innehav av masskuldebrev emitterade av finansieringsinstitutet.

Affärsbankernas centralbanksskuld, till vilken hänförs affärsbankernas checkräknings-skuld till Finlands Bank, de av affärsbankerna i Finlands Bank diskonterade växlarna och som en minuspost affärsbankernas checkräkningsfordringar i Finlands Bank, uppgick vid slutet av året till 3 144 Mmk. Detta belopp översteg med 12 %

och på de bundna kontona fanns vid årets slut en nettoskuld på 388 Mmk. Att den bundna valuta-reserven övergick i en skuld berodde på att underskottet i östhandeln växte under året.

Finlands Banks utländska nettofordringar har sjunkit allt sedan slutet av 1972, eftersom importen av utländskt kapital har varit mindre än underskottet i bytesbalansen. Nedgången i de utländska nettofordringarna har haft en åtstramande inverkan på penningmarknaden. Under 1974 var minskningen 558 Mmk.

affärsbankernas grundkvoter 2 800 Mmk. De depositionsbevis, som sålts till finansieringsinstitutet, ingår inte i Finlands Banks skulder till finansieringsinstitutet utan har upptagits i balansposten "utelöpande depositionsbevis".

Vid en granskning av finansieringsinstitutets ställning bör man dessutom beakta de ansvarsförbindelser, som uppkommit i samband med olika finansieringsarrangemang och som inte ingår i sammanställningen. Vexlar, som Finlands Bank köpt men som bankerna bär ansvaret för, är nyexportkreditväxlarna och exportväxlarna i utländskt mynt. De sistnämnda står för huvudparten av balansposten "utländska växlar". Till ansvarssumman hör även de lån, som Finlands Bank inom ramen för finansieringsarrangemanget med inhemska leveranskrediter beviljat mot respektive banks garanti.

## DEN OFFENTLIGA SEKTORN

Utvecklingen av kontoförhållandet mellan Finlands Bank och den offentliga sektorn framgår av följande sammanställning:

### DEN OFFENTLIGA SEKTORNS KONTON, MMK

	31.12.1973	31.12.1974	Förändring
Masskuldebrev	53	71	+ 18
Statens metallmyntsansvar	200	225	+ 25
Övriga	15	6	- 9
<b>Fordringar på den offentliga sektorn</b>	<b>268</b>	<b>302</b>	<b>+ 34</b>
Checkräkningar	2	7	+ 5
Konjunkturfondsdepositioner	509	543	+ 34
Övriga	24	10	- 14
<b>Skulder till den offentliga sektorn</b>	<b>535</b>	<b>560</b>	<b>+ 25</b>
<b>Nettoskulder till den offentliga sektorn</b>	<b>267</b>	<b>258</b>	<b>- 9</b>

Fordringarna på den offentliga sektorn steg med 34 Mmk, vilket närmast berodde på att Finlands Banks innehav av de av staten emitterade masskuldebrev och statens metallmyntsansvar ökade. Den nya balansposten "statens metallmyntsansvar" är en bokföringsmässig motpost till de utelöpande metallmynten.

Skulderna till den offentliga sektorn ökade med

25 Mmk. Av delposterna inom denna grupp steg konjunkturfondsdepositionerna till följd av räntetillskott. Däremot lyftes under året sammanlagt 14 Mmk av statens exportavgifts-, konjunkturskatte- och investeringsskattemedel, så att dessa vid årets utgång belöpte sig till endast 10 Mmk. Finlands Banks skuld till den offentliga sektorn innehåller inte de depositionsbevis, som sålts till den offentliga sektorn.

## FÖRETAGEN

Förhållandet mellan Finlands Bank och företagen utvecklades på följande sätt:

### FÖRETAGENS KONTON, MMK

	31.12.1973	31.12.1974	Förändring
Nyexportväxlar	47	90	+ 43
Finansiering av leveranskrediter	271	276	+ 5
Masskuldebrev	255	231	- 24
Övriga	40	34	- 6
<b>Fordringar på företag</b>	<b>613</b>	<b>631</b>	<b>+ 18</b>
Investeringsdepositioner	5	34	+ 29
Konjunkturinnehållningsdepositioner	—	50	+ 50
Kapitalimportdepositioner	214	98	-116
Importavgiftsdepositioner	6	6	—
Övriga	14	7	- 7
<b>Skulder till företag</b>	<b>239</b>	<b>195</b>	<b>-44</b>
<b>Nettotillgodohavanden i företag</b>	<b>374</b>	<b>436</b>	<b>+ 62</b>

Finlands Banks nettotillgodohavanden i företag steg med 62 Mmk, vilket i någon mån lättade företagets likviditetsställning. Utlåningen till

företagen, till vilken hänförs nyexportväxlarna, finansieringen av leveranskrediter och posten "övriga", ökade med 42 Mmk och dess total-

belopp vid slutet av året utgjorde 400 Mmk. Bankens innehav av masskuldebrev emitterade av företag uppgick vid slutet av året till 231 Mmk.

Skulderna till företag reducerades med 44 Mmk. Av dessa lyftes under året 116 Mmk kapitalimportdepositioner, som vid utgången av 1973 hade influtit till ett belopp av 214 Mmk. Dessa depositioner var avsedda att neutralisera den inverkan som importen av utländskt kapital hade på landets likviditet. Beloppet av investeringsdepositionerna och de med dem jämförbara s.k. fartygsanskaffningsdepositionerna steg däremot med 29 Mmk. En ny balanspost är konjunkturinne hållningsdepositionerna, som vid slutet av oktober insattes av skogsindustrins företag till ett värde av 50 Mmk.

## UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT SAMT DEPOSITIONSBEVIS

Beloppet av utelöpande sedlar och mynt växte

under året med 380 Mmk eller 18 % för att vid slutet av året uppgå till 2 462 Mmk. Av ökningen svarade sedelstocken för 352 Mmk och metallmynten för 28 Mmk. I samband med balansreformen upptogs de utelöpande metallmynten i Finlands Banks balansräkning och sammanlogs med de utelöpande sedlarna till den nya balansposten "utelöpande sedlar och mynt". Dessutom ingår i balansposten "övriga skulder" sedlar i den gamla myntenheten till ett värde av 10 Mmk.

Beloppet av utelöpande depositionsbevis sjönk med 410 Mmk till 1 040 Mmk, och dessa hade alltså en motsvarande lättande inverkan på penningmarknaden. Lägst eller 1 024 Mmk var depositionsbevisens belopp i januari och högst eller 1 800 Mmk i oktober. I samband med balansreformen avskildes depositionsbevisen till en självständig balanspost, medan de tidigare hade ingått i posten "tidsbundna inhemska förbindelser".

## SEDELUTGIVNINGEN

Finlands Banks sedelutgivningsrätt och dess användning framgår av följande sammanställning:

### SEDELUTGIVNINGSRÄTTEN OCH DESS ANVÄNDNING, MMK

	31.12.1973	31.12.1974	Förändring
Ordinarie täckning	2 438	2 141	-297
Supplementär täckning	1 215	1 500	+285
<b>Sedelutgivningsrätt</b>	<b>3 653</b>	<b>3 641</b>	<b>-12</b>
Utelöpande sedlar	1 907	2 259	+352
Vid anfordran betalbara förbindelser	184	498	+314
Outnyttjad checkkredit	1	1	+0
<b>Utnyttjad sedelutgivningsrätt</b>	<b>2 092</b>	<b>2 758</b>	<b>+666</b>
<b>Sedelutgivningsreserv</b>	<b>1 561</b>	<b>883</b>	<b>-678</b>

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken räknas guld och bankens ostridiga fordringar på utlandet, sjönk under 1974 med 297 Mmk till 2 141 Mmk. Den övre gränsen för den supplementära sedeltäckningen var enligt en temporär ändring i reglementet vid årets slut alltså 1 500 Mmk. Eftersom det sammanlagda beloppet av de som täckning godkända, diskonterade och övriga, växlarna i mark vid slutet av året var 1 631 Mmk,

nådde den supplementära sedeltäckningen sin övre gräns, och hela sedelutgivningsrätten sjönk med 12 Mmk under 1974. Den utelöpande sedelstocken, bankens vid anfordran betalbara förbindelser och det outnyttjade beloppet av checkkrediterna ökade med sammanlagt 666 Mmk, och sedelutgivningsreserven reducerades sålunda med 678 Mmk till 883 Mmk.

## ÖVRIGA POSTER

Bankens eget kapital exklusive vinsten utgjorde vid redogörelseårets slut enligt bokslutet 763 Mmk eller 49 Mmk mera än vid föregående årsskifte. Ökningen berodde på att hälften av 1973 års vinst hade överförts till reservfonden. Utöver dessa medel äger banken en del förmögenhetsobjekt, som inte kommer till synes i balansräkningen. Sådana är förutom de reserver, som uppkommit på grund av nedskrivningar, även huvudkontorets och avdelningskontorens byggnader, sedeltryckeriet, vissa andra för bankens verksamhet nödvändiga fastigheter och olika aktier, främst aktiemajoriteten i Tervakoski Oy.

## RESULTATRÄKNINGEN

Finlands Banks resultaträkning för 1974 framgår av tabell 3 i slutet av årsboken. På grund av balansreformen är 1974 års resultaträkning inte jämförbar med de tidigare årens resultaträkningar. Bankens intäkter uppgick till sammanlagt 569 Mmk. Härav bestod 355 Mmk av räntor på inhemska fordringar och 119 Mmk av räntor på utländska fordringar.

Bankens totala kostnader utgjorde 289 Mmk. Härav bestod 157 Mmk av räntekostnader för inhemska skulder, 39 Mmk av kursdifferenser och 35 Mmk av avskrivningar. Bankens vinst för räkenskapsåret belöpte sig till 149 Mmk. Enligt bankens reglemente har vid början av 1975 hälften därav i den ingående balansen överförts till reservfonden. Om användningen av den andra hälften besluter riksdagen.

# FINLANDS RELATIONER TILL INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank har hand om förbindelserna med Internationella Valutafonden (IMF). Vidare bistår banken respektive ministerier i skötseln av relationerna med Internationella Återuppbyggnadsbanken (Världsbanken, IBRD), Internationella Finansieringsbolaget (IFC) och Internationella Utvecklingsfonden (IDA), i vilka Finland är medlem. Dessutom är Finland medlem i Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB) och Afrikanska Utvecklingsfonden (AfDF), och Finlands Bank fungerar enligt fördragsartiklarna som depositionscentrum i Finland för dessa organisationer. I Internationella Regleringsbanken (BIS) är Finlands Bank själv aktieägare.

## INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN

År 1974 var för de finansiella operationernas del ett rekordår i Internationella Valutafondens historia. Anmärkningsvärt i fråga om förnyelsen av valutasystemet var att man övergick till successiva reformer, då den s.k. 20-kommittén, som förberett reformen, på hösten i samband med årsmötet överlämnade sitt betänkande till Fondens förvaltningsråd.

Det ursprungliga målet för förnyandet av valutasystemet var att relativt snabbt verkställa en genomgripande helhetsreform. Det rådde emellertid kraftiga meningsmotsättningar mellan de inflytelserikaste länderna om de viktigaste frågorna i samband med helhetsreformen. Då de internationella valutapolitiska förhållandena dessutom till följd av energiprisernas stegring blev ännu instabilare, avstod man tills vidare från en helhetsreform och beslöt att utveckla systemet genom dellösningar. Samtidigt vidtog Internationella Valutafonden separata arrangemang för att underlätta finansieringen av de underskott i bytesbalanserna, som stegringen av oljepriserna gett upphov till.

För att finansiera 1974 års oljeunderskott skapades inom ramen för Internationella Valutafonden ett system med oljekrediter. Arrangemanget finansierades närmast av de oljeproducerande länderna, och det fungerade i princip skilt från Fondens övriga kreditgivning. Beviljandet av oljekrediterna baserade sig under 1974 på ett slags behovsprövning, varvid man bl.a. fäste uppmärksamhet vid de importkostnader som oljepriserna orsakat och vid respektive lands kapitalimport- och valutareservläge. Under 1974 lyftes oljekrediter av 33 länder; av OECD-länderna tydde sig Grekland, Island, Italien och Nya Zeeland till systemet. Allt som allt lyftes oljekrediter ifjol till ett värde av c. 1.7 mrd särskilda dragningsrätter (SDR).

Förutom oljekreditsystemet skapades en ny metod för värdering av de särskilda dragningsrätterna. Denna utgick från de 16 internationellt sett viktigaste handelsvalutornas kurser. I samband härmed höjdes även krediterings- och debiteringsavgifterna i anslutning till Fondens transaktioner och konton så, att de något bättre

motsvarade den allmänna räntenivån. Att denna nya metod för värdering av de särskilda dragningsrätterna togs i bruk innebar i själva verket, att dragningsrätternas bindning vid guldets slopades för Fondens transaktioner och konton.

I september inrättades i Fonden en s.k. utvidgad facilitet (Extended Fund Facility), vilken är avsedd att finansiera medlemsländernas bytesbalansunderskott på medellång sikt. Detta finansieringsarrangemang ansluter sig inte direkt till den situation, som stegringen i oljepriserna orsakat, utan har skapats för att utveckla Fondens verksamhetsformer främst med sikte på utvecklingsländernas behov.

Utöver de nämnda finansieringsarrangemangen godkände direktionen för Internationella Valutafonden i juni en rekommendation om reglerna för de flytande valutakurserna. Reglerna syftar bl.a. till att hindra stora tillfälliga kursfluktuationer på valutamarknaden och till att effektivare koordinera kurspolitiken framför allt mellan de viktigaste länderna.

Under årsmötet, som sammanträdde vid månadsskiftet september/oktober grundades två kommittéer som efterträdare till 20-kommittén. Den s.k. interimskommittén (Interim Committee) fick i uppdrag att undersöka arrangemangen i anslutning till omkanaliseringen av oljekapitalen och dessutom bl.a. höjningen av kvoterna i Fonden, betalningsbalansernas anpassningsmekanism och guldets ställning samt användningen av de nya särskilda dragningsrätter, som i sinom tid eventuellt skall skapas, delvis till utvecklingshjälp. Den av Internationella Valutafonden och Världsbanken gemensamt grundade s.k. utvecklingskommittén (Development Committee) skulle för sin del undersöka möjligheterna att befrämja en överföring av realresurser till utvecklingsländerna. Ländernas representation i dessa kommittéer grundar sig på indelning i ländergrupper i Fondens och bankens direktion, och Finland är sålunda representerat inom ramen för den nordiska gruppen.

Vid de förhandlingar som representanter för den s.k. tiogruppen förde i samband med årsmötet beslöt dessa att fortsätta sitt inbördes finansieringsarrangemang, det s.k. General Arrangements to Borrow-avtalet, för den följande femårsperioden, vilken inleds 24.10.1975.

På grund av betalningsbalansernas och bl.a. den internationella finansieringsmarknadens utveckling blev år 1974 rekordlivligt för Internationella Valutafondens transaktioner. Valutor och särskilda dragningsrätter såldes till ett värde av sammanlagt 4053 milj. SDR (år 1973 till ett värde av 733 milj. SDR och under det tidigare rekordåret 1968 till ett värde av 3552 milj. SDR). Av denna summa lyftes 1 716 milj. SDR inom ramen för det tidigare nämnda arrangemanget med oljekrediter. Det s.k. Compensatory Financing Facility-systemet, vilket är avsett att utjämna variationerna i utvecklingsländernas exportinkomster, utnyttjades till ett värde av 107 milj. SDR. Det utelöpande beloppet, inklusive oljekreditsystemet och Compensatory Financing Facility, uppgick vid slutet av 1974 till 5 627 milj. SDR, medan det vid slutet av 1973 hade varit 3505 milj. SDR.

Under 1974 tilldelades inte några nya särskilda dragningsrätter och deras belopp, 9.3 miljarder, förblev följaktligen oförändrat.

Under redogörelseåret lyfte Finland inga medel från Internationella Valutafonden. Fonden tilldelade inte heller andra medlemsländer finska mark, varför Finlands s.k. superguldtranch (9 % av kvoten) bibehölls oförändrad. Fondens fordringar i mark utgjorde sålunda vid slutet av redogörelseåret 66 % av kvoten. Finlands kvot uppgick alltjämt till 190 milj. SDR eller omkring 800 Mmk, vilket motsvarade 0.65 % av samtliga kvoter i Fonden. Finlands innehav av särskilda dragningsrätter var samtidigt 68 milj. enheter eller 286 Mmk.

Som Internationella Valutafondens chefdirektör fungerade fortfarande den under 1973 valda H. Johannes Witteveen. De nordiska ländernas gemensamma representant i direktionen var allt-



jämt före chefen för Sveriges Riksbank Per Åsbrink, och som hans suppleant fungerade Knut Andreassen från Norge.

## INTERNATIONELLÅ REGLERINGSBANKEN

Internationella Regleringsbankens omslutningssumma växte under 1974 med ungefär en tredjedel till 43.2 mrd guldfrancs.

Regleringsbanken deltog i reformen av det internationella valutasystemet inom ramen för den s.k. 20-kommittén. Internationella Valutafonden beviljade under redogörelseåret Regleringsbanken rätt att motta, inneha och utnyttja särskilda dragningsrätter, en rätt som tidigare inte tillkommit andra än de nationella penningmyndigheterna.

Bankens aktieantal och aktiekapital bibehölls oförändrade under redogörelseåret. Den av Finlands Bank tecknade andelen uppgick till ett nominellt värde av 25 020 000 guldfrancs eller c. 2.1 % av hela det tecknade kapitalet. Härav har en fjärdedel inbetalts, och BIS erlade 9 % i dividend på denna del.

## VÄRLDSBANKSGRUPPEN OCH REGIONALA UTVECKLINGSINSTITUT

Under 1974 dirigerade världsbanksgruppen (IBRD, IFC, IDA) i större utsträckning än tidigare krediter till de allra fattigaste länderna. Samtidigt ökade Internationella Utvecklingsfondens andel av världsbanksgruppens långivning. Fonden beviljar ytterst långfristiga lån med låg ränta. Vid placeringen av krediterna strävade man vidare till att färutom inverkan på produktionen även i allt högre grad beakta de

övriga sociala verkningarna. Vid slutet av året uppgick de av Världsbanken beviljade (lyfta men inte återbetalda) lånen till 19.5 mrd dollar och Internationella Utvecklingsfondens lån till 7.8 mrd dollar.

Under redogörelseåret hade Finland ömsidigt finansieringsförhållande endast med Världsbanken, medan landet deltog i de övriga utvecklingsfinansieringsinstitutens verksamhet enbart som finansiär.

I anslutning till Asiatiska Utvecklingsbanken inrättades under redogörelseåret en utvecklingsfond, som beviljar långfristiga lån med låg ränta. Finland kanaliserade sin medlemsandel i banken till denna fond.

I relationerna till Afrikanska Utvecklingsfonden inträffade inga anmärkningsvärda förändringar.

## ÖVRIGA INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank deltog under redogörelseåret alltså i det arbete som utfördes inom bl.a. Organisationen för Ekonomiskt Samarbete och Utveckling (OECD), Europeiska Frihandelssammanslutningen (EFTA) och Ekonomiska Kommissionen för Europa (ECE). Det nordiska samarbetet fortsattes liksom tidigare inom nordiska finansutskottet och nordiska centralbanksmötet.

Kursgarantisystemet mellan OECD-ländernas centralbanker, vid vilket BIS fungerar som agent, kunde under redogörelseåret inte tillämpas bl.a. för Finlands del utan fungerade på grund av de flytande valutakurserna endast inom ramen för de gemensamt flytande EG-valutorna.

## TABELLER

### Finlands Banks rörelse

Tabell 1.

## FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID SLUTET AV ÅREN 1973 OCH 1974, MMK

AKTIVA	1973	1974
Guld	121	121
Särskilda dragningsrätter	285	286
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268
Konvertibla valutor	1 228	1 109
Bundna valutor	308	7
<b>Guld och valutafordringar</b>	<b>2 210</b>	<b>1 791</b>
Utländska växlar	103	252
Utländska masskuldebrev	319	341
Markandelen i Internationella Valutafonden	530	530
<b>Övriga fordringar på utlandet</b>	<b>952</b>	<b>1 123</b>
Affärsbankernas checkräkningar	19	114
Diskonterade växlar	2 556	3 034
Masskuldebrev	121	220
Övriga	49	46
<b>Fordringar på finansieringsinstitut</b>	<b>2 745</b>	<b>3 414</b>
Masskuldebrev	53	71
Statens metallmyntsansvar	200	225
Övriga	15	6
<b>Fordringar på den offentliga sektorn</b>	<b>268</b>	<b>302</b>
Nyexportväxlar	47	90
Finansiering av leveranskrediter	271	276
Masskuldebrev	255	231
Övriga	40	34
<b>Fordringar på företag</b>	<b>613</b>	<b>631</b>
<b>Övriga tillgångar</b>	<b>34</b>	<b>37</b>
<b>SUMMA</b>	<b>6 822</b>	<b>7 298</b>

<b>PASSIVA</b>	<b>1973</b>	<b>1974</b>
Konvertibla konton	73	62
Bundna konton	74	395
<b>Valutaskulder</b>	<b>147</b>	<b>457</b>
Internationella Valutafondens markkonton	530	530
Tilldelade särskilda dragningsrätter	258	258
<b>Övriga utländska skulder</b>	<b>788</b>	<b>788</b>
Sedlar	1 907	2 259
Metallmynt	175	203
<b>Utelöpande sedlar och mynt</b>	<b>2 082</b>	<b>2 462</b>
<b>Utelöpande depositionsbevis</b>	<b>1 450</b>	<b>1 040</b>
Postbankens checkräkning	2	4
Affärsbankernas checkräkningar	7	4
Övriga	4	1
<b>Skulder till finansieringsinstitut</b>	<b>13</b>	<b>9</b>
Checkräkningar	2	7
Konjunkturfondsdepositioner	509	543
Övriga	24	10
<b>Skulder till den offentliga sektorn</b>	<b>535</b>	<b>560</b>
Investeringsdepositioner	5	34
Konjunkturinnehållningsdepositioner	—	50
Kapitalimportdepositioner	214	98
Importavgiftsdepositioner	6	6
Övriga	14	7
<b>Skulder till företag</b>	<b>239</b>	<b>195</b>
<b>Övriga skulder</b>	<b>16</b>	<b>17</b>
<b>Värderegleringsräkningar</b>	<b>740</b>	<b>858</b>
Grundfond	600	600
Reservfond	114	163
Räkenskapsårets resultat	98	149
<b>Eget kapital</b>	<b>812</b>	<b>912</b>
<b>SUMMA</b>	<b>6 822</b>	<b>7 298</b>

Tabell 2.

**DEN KONVERTIBLA OCH DEN BUNDNA RESERVEN VID SLUTET AV ÅREN 1973 OCH 1974, MMK**

	1973	1974
Guld	121	121
Särskilda dragningsrätter	285	286
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	268	268
Konvertibla valutor		
Fordringar	1 228	1 109
Skulder	—73	—62
<b>Den konvertibla reserven</b>	<b>1 829</b>	<b>1 722</b>
Bundna valutor		
Fordringar	308	7
Skulder	—74	—395
<b>Den bundna reserven</b>	<b>234</b>	<b>—388</b>

Tabell 3.

**FINLANDS BANKS RESULTATRÄKNING 1.1.1974—31.12.1974, MMK**

Räntor på inhemska fordringar	355
Räntor på utländska fordringar	119
Räntor på masskuldebrev	83
<b>Ränteintäkter</b>	<b>557</b>
Räntor på inhemska skulder	157
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder	8
<b>Räntekostnader</b>	<b>165</b>
<b>Räntebidrag</b>	<b>392</b>
Provisioner	5
Övriga intäkter	7
<b>Övriga intäkter</b>	<b>12</b>
Löner	25
Socialskyddsavgifter	2
Pensioner	5
Sedeltillverkning	11
Avskrivningar	35
Kursdifferenser	39
Övriga kostnader	8
<b>Övriga kostnader</b>	<b>125</b>
<b>Överföring till värderegleringsräkningar</b>	<b>130</b>
<b>RÄKENSKAPSÅRETS RESULTAT</b>	<b>149</b>

Tabell 4.

**RÄNTOR TILLÄMPADE AV FINLANDS BANK ÅREN 1958—1974, %**

Från	Grundränta för affärsbankernas centralbankskredit <sup>1</sup>	Av bankfullmäktige fastslagna gränser för diskonträntan	
		Minimum	Maximum
1. 10. 1958	7 1/4	6 1/2	8
1. 3. 1959	»	6	7 1/2
1. 4. 1959	6 3/4	»	»
30. 3. 1962	8	7	8 1/2
28. 4. 1962	7	6	7 1/2
12. 12. 1969	»	»	9
1. 6. 1971	8 1/2	»	»
1. 1. 1972	7 3/4	»	»
1. 7. 1973	9 1/4	7 1/2	10 1/2

1. Förutom denna grundränta har Finlands Bank tidvis uppburit tillägsränta av bankerna då deras skuld överstigit en viss gräns.

Tabell 5.

**INHEMSK CLEARINGRÖRELSE: FÖRMEDLADE BANKVÄXLAR OCH CHECKER SAMT KONTOÖVERFÖRINGAR ÅREN 1971—1974**

År och månad	Huvudkontoret		Avdelningskontoren		Summa	
	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk	Antal 1 000 st.	Värde Mmk
1971	16 425	52 344	7 615	13 746	24 040	66 090
1972	17 800	62 200	8 690	16 256	26 490	78 456
1973	19 410	78 243	9 380	20 158	28 790	98 401
1974						
Januari	1 757	7 727	839	1 980	2 596	9 707
Februari	1 587	7 282	787	1 840	2 374	9 122
Mars	1 700	8 039	830	2 009	2 530	10 048
April	1 731	8 193	876	2 048	2 607	10 241
Maj	1 894	8 754	916	2 198	2 810	10 952
Juni	1 706	8 129	823	2 068	2 529	10 197
Juli	1 950	9 321	917	2 283	2 867	11 604
Augusti	1 752	8 248	866	2 110	2 618	10 358
September	1 763	8 504	878	2 182	2 641	10 686
Oktober	2 005	9 905	974	2 468	2 979	12 373
November	2 189	9 314	891	2 386	3 080	11 700
December	1 924	10 651	944	2 550	2 868	13 201
Summa	21 958	104 067	10 541	26 122	32 499	130 189

Tabell 6.

## SEDELUTGIVNINGEN ÅREN 1961—1974, MMK

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt			Summa	Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning <sup>1</sup>	Summa	Utelöpande sedlar	Vid anfordran betalbara förbindelser	Innestående på checkkredit		
31.12.								
1961	779	472	1 251	837	73	9	919	332
1962	705	500	1 205	774	113	4	891	314
1963	818	451	1 269	944	59	6	1 009	260
1964	1 050	500	1 550	1 003	187	5	1 195	355
1965	945	500	1 445	1 029	98	5	1 132	313
1966	637	700	1 337	1 106	180	5	1 291	46
1967	799	700	1 499	1 052	140	3	1 195	304
1968	1 477	700	2 177	1 160	137	5	1 302	875
1969	1 433	500	1 933	1 298	124	0	1 422	511
1970	1 965	500	2 465	1 344	126	0	1 470	995
1971	2 776	500	3 276	1 479	358	1	1 838	1 438
1972	2 846	341	3 187	1 730	136	0	1 866	1 321
1973	2 438	1 215	3 653	1 907	184	1	2 092	1 561
1974								
31.1.	2 387	1 190	3 577	1 706	175	1	1 882	1 695
28.2.	2 401	1 346	3 747	1 744	184	0	1 928	1 819
29.3.	2 311	1 407	3 718	1 792	333	0	2 125	1 593
30.4.	2 216	1 500	3 716	1 806	353	0	2 159	1 557
31.5.	2 251	1 500	3 751	1 907	234	1	2 142	1 609
28.6.	2 492	1 500	3 992	2 134	224	1	2 359	1 633
31.7.	2 511	1 489	4 000	1 970	301	1	2 272	1 728
30.8.	2 544	1 500	4 044	2 042	334	1	2 377	1 667
30.9.	2 234	1 500	3 734	2 060	246	0	2 306	1 428
31.10.	2 197	1 500	3 697	2 019	341	0	2 360	1 337
29.11.	2 127	1 500	3 627	2 169	379	1	2 549	1 078
31.12.	2 141	1 500	3 641	2 259	498	1	2 758	883

1. Den supplementära sedeltäckningens övre gräns var 500 Mmk från början av 1960 t.o.m. den 23 november 1966, därefter 700 Mmk till slutet av 1968 och från början av 1969 åter 500 Mmk. År 1973 var den övre gränsen från den 23 maj till utgången av oktober 1 500 Mmk och i november ånyo 500 Mmk. Sedan början av december 1973 har den varit 1 500 Mmk.

Tabell 7.

## UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT VID SLUTET AV ÅREN 1969—1974, MMK

Valör	1969	1970	1971	1972	1973	1974
<b>SEDLAR</b>						
<b>NYA</b>						
100 mk	814.2	857.3	970.7	1 174.5	1 323.4	1 623.0
50 »	267.7	266.4	277.6	305.6	318.6	347.4
10 »	175.8	178.5	187.6	201.5	213.7	227.4
5 »	38.3	39.1	40.3	45.2	47.8	53.6
1 »	2.4	2.5	2.9	3.2	3.5	8.1
Summa	1 298.4	1 343.8	1 479.1	1 730.0	1 907.0	2 259.5
<b>GAMLA</b>						
10 000—100 gmk	8.6	8.4	8.4	8.3	8.3	8.3
50—5 »	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2
Summa	9.8	9.6	9.6	9.5	9.5	9.5
<b>Totalt</b>	<b>1 308.2</b>	<b>1 353.4</b>	<b>1 488.7</b>	<b>1 739.5</b>	<b>1 916.5</b>	<b>2 269.0</b>
<b>MYNT</b>						
<b>NYA</b>						
10 mk	10.0	15.8	24.8	23.9	24.6	24.8
5 »	—	—	—	1.6	9.5	11.7
1 »	47.4	53.1	60.5	68.2	77.8	92.6
50 p	12.4	13.7	15.9	18.4	21.2	24.7
20 »	10.2	11.1	12.3	13.6	15.6	18.5
10 »	6.0	6.5	7.2	8.5	9.4	10.8
5 »	5.0	5.7	6.5	7.6	8.6	9.9
1 »	5.1	5.7	6.6	7.6	8.5	9.7
Summa	96.1	111.6	133.8	149.4	175.2	202.7
<b>GAMLA</b>						
1 000—1 gmk	15.3	15.3	15.3	15.3	15.2	15.2
50—1 gp	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa	15.8	15.8	15.8	15.8	15.7	15.7
<b>Totalt</b>	<b>111.9</b>	<b>127.4</b>	<b>149.6</b>	<b>165.2</b>	<b>190.9</b>	<b>218.4</b>



Tabell 8.

**SEDELTILLVERKNING OCH SEDELMAKULERING ÅREN 1972—1974, MMK**

Valör	Sedeltillverkning			Sedelmakulering		
	1972	1973	1974	1972	1973	1974
<b>SEDLAR</b>						
<b>NYA</b>						
100 mk	930.0	1 060.0	480.0	555.0	450.0	605.0
50 »	327.8	487.2	255.0	270.0	240.0	340.0
10 »	394.0	366.4	478.4	339.5	358.5	434.5
5 »	31.2	232.5	67.6	111.5	108.5	130.3
1 »	—	—	—	0.8	0.5	1.0
Summa	1 683.0	2 146.1	1 281.0	1 276.8	1 157.5	1 510.8
Milj. st.	61.5	103.6	71.3	68.1	67.3	83.4
<b>GAMLA</b>						
Summa	—	—	—	0.1	0.1	0.0
Milj. st.	—	—	—	0.0	0.0	0.0
<b>Totalt</b>	<b>1 683.0</b>	<b>2 146.1</b>	<b>1 281.0</b>	<b>1 276.9</b>	<b>1 157.6</b>	<b>1 510.8</b>
Milj. st.	61.5	103.6	71.3	68.1	67.3	83.4

Tabell 9.

**SEDLAR OCH MYNT ÅR 1974, MMK**

Valör	Ansvars- summa 31.12.1973	Till- verkade 1974	Makulerade 1974	Ansvars- summa 31.12.1974	I Finlands Bank 31.12.1974	Utelöpande 31.12.1974
<b>SEDLAR</b>						
<b>NYA</b>						
100 mk	2 636.2	480.0	605.0	2 511.2	888.2	1 623.0
50 »	759.5	255.0	340.0	674.5	327.1	347.4
10 »	453.6	478.4	434.5	497.5	270.1	227.4
5 »	200.7	67.6	130.3	138.0	84.4	53.6
1 »	16.2	—	1.0	15.2	7.1	8.1
Summa	4 066.2	1 281.0	1 510.8	3 836.4	1 576.9	2 259.5
Milj. st.	143.3	71.3	83.4	131.2	66.5	64.7
<b>GAMLA</b>						
Summa	9.5	—	0.0	9.5	0.0	9.5
Milj. st.	11.5	—	0.0	11.5	0.0	11.5
<b>Totalt</b>	<b>4 075.7</b>	<b>1 281.0</b>	<b>1 510.8</b>	<b>3 845.9</b>	<b>1 576.9</b>	<b>2 269.0</b>
Milj. st.	154.8	71.3	83.4	142.7	66.5	76.2
<b>MYNT</b>						
<b>NYA</b>						
10 mk	25.5	—	—	25.5	0.7	24.8
5 »	12.9	1.5	0.4	14.0	2.3	11.7
1 »	90.9	18.1	2.4	106.6	14.0	92.6
50 p	25.6	2.6	0.1	28.1	3.4	24.7
20 »	16.3	2.5	0.0	18.8	0.3	18.5
10 »	11.0	0.9	0.0	11.9	1.1	10.8
5 »	9.3	1.1	0.0	10.4	0.5	9.9
1 »	8.8	1.0	0.0	9.8	0.1	9.7
Summa	200.3	27.7	2.9	225.1	22.4	202.7
<b>GAMLA</b>						
1 000—100 gmk	7.0	—	—	7.0	0.0	7.0
50 gmk—1 gp	8.7	—	—	8.7	0.0	8.7
Summa	15.7	—	—	15.7	0.0	15.7
<b>Totalt</b>	<b>216.0</b>	<b>27.7</b>	<b>2.9</b>	<b>240.8</b>	<b>22.4</b>	<b>218.4</b>

Tabell 10.

## AVISTA SÄLJKURSER ÅREN 1969—1974, MK

Valuta	1969			1970			1971		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.215	4.201	4.187	4.197	4.180	4.176	4.204	4.174	4.152
1 pund, London	10.095	10.079	9.985	10.080	10.014	9.945	10.610	10.205	9.995
100 kronor, Stockh.	81.75	81.28	80.95	81.30	80.62	80.15	85.40	81.82	80.60
100 kronor, Oslo	59.06	58.82	58.55	58.82	58.52	58.41	62.00	59.50	58.47
100 kronor, Köpenh.	56.15	55.68	55.59	56.07	55.76	55.63	58.80	56.41	55.72
100 DM, Frankf. a.M.	114.62	106.29	104.00	115.21	114.67	113.44	128.50	120.17	114.60
100 floriner, Amsterd.	117.34	115.98	115.16	116.15	115.62	114.86	127.85	119.72	115.80
100 francs, Bryssel <sup>1</sup>	8.480	8.381	8.320	8.455	8.421	8.405	9.270	8.607	8.405
100 francs, Zürich	98.10	97.44	96.70	97.65	97.00	96.30	107.20	101.63	96.74
100 francs, Paris <sup>2</sup>	84.80	81.16	75.40	75.80	75.62	75.40	79.70	75.78	75.07
100 lire, Rom	0.6735	0.6702	0.6660	0.6718	0.6669	0.6641	0.7000	0.6765	0.6690
100 schilling, Wien	16.33	16.25	16.16	16.27	16.18	16.13	17.60	16.75	16.13
1 rubel, clearing, Moskva	4.6799	4.6799	4.6799	4.6799	4.6799	4.6799	4.960	4.684	4.6799

1. Finlands Bank har sedan 12.9.1972 noterat skild kommersiell och icke-kommersiell kurs för den belgiska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

2. Finlands Bank noterade 24.8.1971—20.3.1974 skild kommersiell och icke-kommersiell kurs för den franska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

Valuta	1972			1973			1974		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.178	4.146	4.134	4.178	3.816	3.580	4.030	3.774	3.560
1 pund, London	10.950	10.368	9.710	9.945	9.355	8.850	9.075	8.833	8.355
100 kronor, Stockh.	88.15	87.20	85.52	91.50	87.76	83.85	87.80	85.22	82.45
100 kronor, Oslo	63.85	62.97	61.65	70.00	66.64	62.80	70.80	68.44	66.10
100 kronor, Köpenh.	61.10	59.72	58.75	67.30	63.47	60.45	64.00	62.17	58.80
100 DM, Frankf. a.M.	131.41	130.07	126.90	158.90	144.34	130.00	152.60	146.21	139.20
100 floriner, Amsterd.	130.80	129.22	127.50	150.20	137.50	129.28	145.30	140.70	134.20
100 francs, Bryssel	9.490	9.424	9.245	10.600	9.852	9.350	9.970	9.715	9.230
100 francs, Zürich	111.10	108.64	105.79	133.50	121.22	110.76	142.60	127.19	116.75
100 francs, Paris	83.10	82.25	79.60	92.00	86.10	81.45	81.95	78.65	73.85
100 lire, Rom	0.7172	0.7110	0.6980	0.7170	0.6571	0.6120	0.6370	0.5827	0.5550
100 schilling, Wien	18.17	17.95	17.55	21.55	19.71	18.00	22.30	20.27	19.10
1 rubel, clearing, Moskva	4.960	4.960	4.960	5.438	5.159	4.960	5.321	4.995	4.852

Tabell 11.

## AVISTA SÄLJKURSER ÅR 1974, MK

Valuta	Januari			Februari			Mars		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.030	3.980	3.888	3.970	3.924	3.880	3.900	3.833	3.740
1 dollar, Montreal	4.065	4.017	3.905	4.050	4.017	3.995	4.025	3.945	3.850
1 pund, London	9.010	8.869	8.690	9.075	8.933	8.830	9.060	8.970	8.870
100 kronor, Stockh.	84.10	83.08	82.45	84.30	83.92	83.55	85.10	83.95	83.20
100 kronor, Oslo	68.00	66.80	66.10	68.80	68.06	67.20	68.40	67.99	67.70
100 kronor, Köpenh.	61.25	59.94	58.80	62.00	61.11	60.30	62.00	61.52	61.20
100 DM, Frankf. a.M.	143.00	141.74	139.20	146.50	144.66	143.20	149.00	146.31	144.95
100 floriner, Amsterd.	137.30	135.68	134.20	140.20	138.93	137.90	140.75	139.35	138.40
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	9.400	9.316	9.230	9.720	9.584	9.420	9.670	9.618	9.590
icke-kommersiell kurs	9.410	9.295	9.200	9.630	9.492	9.350	9.560	9.506	9.430
100 francs, Zürich	120.90	118.55	116.75	126.55	123.77	121.10	125.70	124.44	123.20
100 francs, Paris <sup>1</sup>									
kommersiell kurs	81.95	79.47	76.75	80.85	79.26	78.40	80.25	79.59	78.90
icke-kommersiell kurs	79.35	77.25	75.10	80.85	78.46	77.00	80.10	79.54	78.80
100 lire, Rom	0.6370	0.6183	0.5990	0.6040	0.6013	0.5980	0.6095	0.6027	0.5940
100 schilling, Wien	19.50	19.31	19.10	19.94	19.69	19.45	20.05	19.85	19.70
100 escudos, Lissabon	15.10	14.92	14.80	15.40	15.20	15.00	15.30	15.25	15.15
100 kronor, Reykjavik	4.65	4.62	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.52	4.47
100 pesetas, Madrid	7.00	6.89	6.75	6.75	6.69	6.62	6.65	6.53	6.40
1 rubel, clearing, Moskva	5.321	5.218	5.160	5.025	4.990	4.937	5.065	5.049	4.980
100 yen, Tokyo <sup>2</sup>									

1. Finlands Bank upphörde 21.3.1974 att notera skild kommersiell och icke-kommersiell kurs för den franska francen.

2. Finlands Bank började 1.4.1974 notera kursen för den japanska yenen.

Valuta	April			Maj			Juni		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.800	3.749	3.670	3.740	3.686	3.640	3.716	3.670	3.625
1 dollar, Montreal	3.915	3.879	3.825	3.890	3.835	3.785	3.865	3.804	3.745
1 pund, London	9.040	8.974	8.920	8.970	8.907	8.800	8.920	8.785	8.685
100 kronor, Stockh.	86.40	85.40	84.80	87.45	86.43	85.80	86.45	84.24	82.90
100 kronor, Oslo	69.20	68.39	67.90	70.80	69.40	68.70	68.70	67.75	66.85
100 kronor, Köpenh.	62.70	62.08	61.20	63.60	62.95	62.30	63.15	61.64	60.30
100 DM, Frankf. a.M.	150.70	148.79	147.40	152.60	150.21	147.00	147.95	145.66	143.00
100 floriner, Amsterd.	142.15	140.50	139.70	145.30	142.31	140.25	141.10	138.80	137.20
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	9.850	9.674	9.600	9.920	9.820	9.730	9.830	9.709	9.580
icke-kommersiell kurs	9.590	9.317	9.170	9.460	9.373	9.300	9.470	9.283	9.210
100 francs, Zürich	126.10	124.28	123.00	130.80	126.96	125.00	125.10	122.96	121.05
100 francs, Paris	78.70	77.41	75.60	76.85	76.02	74.50	76.15	74.98	73.85
100 lire, Rom	0.6030	0.5933	0.5810	0.5910	0.5858	0.5780	0.5780	0.5668	0.5590
100 schilling, Wien	20.32	20.06	19.87	22.30	20.71	20.24	20.65	20.32	20.02
100 escudos, Lissabon	15.50	15.19	15.10	15.65	15.27	15.10	15.15	14.90	14.75
100 kronor, Reykjavik	4.35	4.35	4.35	4.35	4.18	3.97	3.97	3.93	3.92
100 pesetas, Madrid	6.49	6.44	6.38	6.54	6.46	6.39	6.52	6.45	6.38
1 rubel, clearing, Moskva	4.934	4.934	4.934	4.980	4.925	4.900	4.980	4.980	4.980
100 yen, Tokyo	1.375	1.358	1.320	1.340	1.327	1.315	1.320	1.304	1.285

Tabell 11. (Forts.)

## AVISTA SÄLJKURSER ÅR 1974, MK

Valuta	Juli			Augusti			September		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.720	3.694	3.630	3.816	3.752	3.700	3.832	3.814	3.796
1 dollar, Montreal	3.810	3.789	3.735	3.880	3.832	3.780	3.895	3.869	3.850
1 pund, London	8.895	8.833	8.665	8.855	8.811	8.780	8.940	8.838	8.810
100 kronor, Stockh.	85.50	84.56	82.60	85.40	85.01	84.60	86.20	85.36	85.00
100 kronor, Oslo	69.20	68.55	66.55	68.80	68.62	68.30	69.40	68.81	68.50
100 kronor, Köpenh.	63.10	62.37	60.60	62.50	62.29	61.85	62.70	61.71	60.85
100 DM, Frankf. a.M.	146.50	144.99	142.40	144.65	143.64	142.95	144.90	143.61	142.95
100 floriner, Amsterd.	143.50	140.44	136.40	141.60	140.75	139.80	142.00	140.84	140.25
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	9.860	9.761	9.560	9.800	9.723	9.680	9.790	9.687	9.650
icke-kommersiell kurs	9.550	9.397	9.180	9.530	9.439	9.380	9.740	9.592	9.520
100 francs, Zürich	126.90	124.73	120.85	126.90	126.00	124.75	130.00	127.45	126.60
100 francs, Paris	79.20	77.50	75.30	79.40	78.68	78.05	80.90	79.57	78.90
100 lire, Rom	0.5850	0.5761	0.5620	0.5800	0.5747	0.5700	0.5800	0.5786	0.5770
100 schilling, Wien	20.62	20.39	19.88	20.45	20.29	20.20	20.42	20.26	20.20
100 escudos, Lissabon	14.95	14.88	14.65	14.90	14.83	14.78	14.90	14.80	14.75
100 kronor, Reykjavik	3.87	3.85	3.85	3.87	3.87	3.87	3.23	3.23	3.23
100 pesetas, Madrid	6.55	6.50	6.38	6.65	6.59	6.50	6.66	6.63	6.60
1 rubel, clearing, Moskva	4.900	4.900	4.900	5.115	5.025	4.960	5.060	5.036	5.012
100 yen, Tokyo	1.300	1.277	1.245	1.265	1.246	1.230	1.300	1.278	1.260

Valuta	Oktober			November			December		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.834	3.805	3.783	3.790	3.736	3.687	3.702	3.642	3.560
1 dollar, Montreal	3.905	3.876	3.855	3.855	3.791	3.740	3.745	3.690	3.600
1 pund, London	8.950	8.882	8.842	8.875	8.712	8.580	8.590	8.487	8.355
100 kronor, Stockh.	87.30	86.83	86.20	87.10	86.84	86.50	87.80	87.03	86.40
100 kronor, Oslo	70.10	69.28	68.90	69.30	68.94	68.70	69.15	68.75	68.30
100 kronor, Köpenh.	63.90	63.37	62.70	64.00	63.72	63.40	63.80	63.29	62.80
100 DM, Frankf. a.M.	147.90	147.07	144.75	151.00	149.05	147.60	149.80	148.83	148.00
100 floriner, Amsterd.	144.70	143.40	142.00	144.60	143.90	143.00	144.60	143.49	142.50
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	9.960	9.870	9.780	9.970	9.921	9.900	9.950	9.893	9.820
icke-kommersiell kurs	9.970	9.841	9.730	9.970	9.884	9.820	9.890	9.775	9.720
100 francs, Zürich	133.50	131.52	130.20	140.70	136.05	133.00	142.60	139.62	135.00
100 francs, Paris	81.10	80.56	80.10	81.00	80.19	79.10	81.50	80.58	79.80
100 lire, Rom	0.5800	0.5739	0.5700	0.5720	0.5644	0.5550	0.5600	0.5569	0.5550
100 schilling, Wien	20.75	20.61	20.40	21.05	20.84	20.70	21.05	20.91	20.70
100 escudos, Lissabon	15.04	14.98	14.91	15.05	14.98	14.92	15.00	14.86	14.60
100 kronor, Reykjavik	3.23	3.23	3.23	3.23	3.22	3.15	3.15	3.15	3.15
100 pesetas, Madrid	6.67	6.64	6.62	6.63	6.58	6.53	6.53	6.51	6.45
1 rubel, clearing, Moskva	5.063	5.025	4.995	5.020	4.951	4.883	4.969	4.905	4.852
100 yen, Tokyo	1.290	1.279	1.270	1.270	1.250	1.235	1.235	1.218	1.200



## RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGE VID SLUTET AV ÅR 1974

Harri Holkeri	ordförande
Valdemar Sandelin	vice ordförande
Aaro Lintilä	
Veikko Vennamo	
Ingvar S. Melin	
T. Junnila	
Sylvi Siltanen	
Heikki Hykkäälä	
Aarne Saarinen	

## FINLANDS BANK VID SLUTET AV ÅR 1974

<b>Direktionen</b>	Mauno Koivisto	ordförande
	A. Simonen	vice ordförande
	Ahti Karjalainen	(tjänstledig)
	Päiviö Hetemäki	
	Pentti Uusivirta	
	Rolf Kullberg	
	Pertti Tammivuori	(tjf. medlem)

<b>Direktörer</b>	Jouko J. Voutilainen
	Jorma Aranko
	Pertti Tammivuori
	Markku Puntila
	Seppo Lindblom

**Chef för ADB-  
planeringen**

Pertti Kukkonen

**Avdelningschefer**

Pauli Kanerva	administrativa avdelningen
Eino Helenius	administrativa avdelningen
K. Ignatius	personalavdelningen
Antti Lehtinen	finansieringsavdelningen
Kalle Koski	avdelningen för utländska kapitalrörelser
Kari Nars	valutapolitiska avdelningen
Raili Nuortila	avdelningen för östhandel
J. Ojala	valutakontrollavdelningen
Kari Puumanen	avdelningen för samhällsekonomi
Heikki Koskenkylä	forskningsavdelningen (tf.)
Stig Törnroth	kassaavdelningen
K. Eirola	ADB-avdelningen
A. Nenonen	korrespondensavdelningen
Stig G Björklund	avdelningen för kundservice
Eino Suomela	revisionsavdelningen

**Sedeltryckeriet**

Toivo Rissanen	verkställande direktör
Tuure Mynttinen	direktör

**Föreståndare för  
avdelningskontoren**

V. Kaarnakorpi	Björneborg
Heikki Hakola	Joensuu
E. M. Tammi	Jyväskylä
V. Lehto	Kotka
Keijo Kallasmaa	Kuopio
R. Kotkasaari	Lahtis
M. Hannula	Rovaniemi
E. Vuorela	Tammerfors
Harri Salenius	Uleåborg
Rauno Haikarainen	Vasa
S. Paavola	Åbo